

ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี

นางสาวพจนา เจริญศรี รหัส 48121011

นางสาวศุภาภรณ์ เมธิกุล รหัส 48027337

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชา 215481 การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์

ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

หัวข้องานวิจัย ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัด
ชลบุรี
โดย นางสาวพจนา เจริญศรี และ นางสาวสุตาภรณ์ เมธีกุล
ภาควิชา นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์

ภาควิชา นิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้
งานวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิชา การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์ รหัสวิชา 215418

คณะกรรมการสอบงานวิจัย

.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์)

.....กรรมการ

(อาจารย์รัชณี วงศ์สุมิตร)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและควบคุมดูแลการทำวิจัยมาโดยตลอด อีกทั้งการดูแลเอาใจใส่เสมอมาตลอดช่วงระยะเวลาในการทำงานวิจัยฉบับนี้ อาจารย์สุธิดา ชิโนดม ที่ได้ให้ความเมตตาเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยทำงานวิจัยได้สำเร็จ อาจารย์รัชณี วงศ์สุมิตร อาจารย์คู่สอบในการตรวจทานวิจัย และคำแนะนำที่ทำให้วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์และบุคลากรในภาควิชา นิเทศศาสตร์ทุกท่าน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทำแบบสอบถาม

ขอขอบคุณนางสาววิภาดา สำเร็จ และเพื่อนานิเทศศาสตร์รุ่น 09 ที่ได้ให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ขอขอบคุณบ้านพักข้าราชการตำรวจและร้านกาแฟ Buu Café ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำวิจัย ขอขอบคุณนายนิพนธ์ศิลป์ ประดิษฐ์ศิลป์ สำหรับคำปรึกษาในการทำวิจัยและกำลังใจที่มีให้กันเสมอมา

และที่สำคัญ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ-คุณแม่ ของพวกเราทั้งสองคน ที่ช่วยในการสนับสนุนในทุกๆด้าน ตลอดจนให้ความรักและความเอาใจใส่เป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ผู้จัดทำ

นางสาวพัจณา เจริญศรี

นางสาวสุภาภรณ์ เมธิกุล

บทคัดย่อ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวพจนา เจริญศรี
 : นางสาวสุดาภรณ์ เมธิกุล
 การวิจัยเรื่อง : ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี
 อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์
 ปีการศึกษา : 2550

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey research) โดยผู้วิจัยได้มุ่งศึกษา “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี” และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรีจำนวนทั้งหมด 873,321 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 200 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ที่กำหนดอายุ พื้นที่อาศัย และสิทธิในการลงคะแนนเสียงภายในจังหวัดชลบุรีเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายลักษณะกลุ่มประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน และพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การหาค่าความแตกต่างแบบสถิติวิเคราะห์แบบไคสแควร์(Chi-square), T- test และ One way ANOVA และค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment Correlation

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์
2. ลักษณะประชากรศาสตร์บางประการของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านระดับการศึกษาและอาชีพ ส่งผลให้มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์บางประการของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านอายุและเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์
4. ลักษณะทางประชากรศาสตร์บางประการของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ด้านเพศ ส่งผลให้มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

5. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ได้แก่ ด้านอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
6. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน
7. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน
8. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน
9. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
10. ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
11. ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งอย่างมีนัยสัมพันธ์ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2	
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สภาพทั่วไปและภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์.....	9
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาพลักษณ์.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง.....	17
แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารและขั้นตอนการหาเสียงของพรรคการเมือง.....	22
ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัย.....	31
รูปแบบการวิจัย.....	31
กลุ่มประชากร.....	31
กลุ่มตัวอย่าง.....	31
ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	32

สารบัญ (ต่อ)

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	33
เกณฑ์การให้คะแนน.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

บทที่ 4

ผลการวิจัย.....	35
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา.....	35
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน.....	48
- สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน.....	48
- สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน.....	52
- สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน.....	56
- สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์.....	64
- สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์.....	65
- สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์.....	67

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	69
การอภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	82
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย.....	83

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	36
2. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	36
3. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	37
4. ลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	37
5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
6. ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง.....	39
7. ลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	42
8. การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง.....	42
9. ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง.....	43
10. ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง.....	44
11. การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบแบ่งเขตเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	45
12. ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
13. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
14. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	48
15. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	49
16. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	50
17. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	51
18. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	52
19. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	53
20. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์.....	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
21. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์.....	55
22. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	56
23. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง.....	57
24. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์.....	58
25. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์.....	59
26. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	60
27. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการลงคะแนนเสียง เลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง.....	61
28. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุต่างกันที่แตกกับการลงคะแนน เสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	62
29. ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	63
30. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับภาพลักษณ์ของ พรรคประชาธิปัตย์.....	64
31. ทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	65
32. ทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการ ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง.....	66
33. ทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการลง คะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน.....	67
34. ทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการลง คะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับแต่เกิดการรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 มาถึงปัจจุบันเป็นเวลา 1 ปี และมีการลงประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับ 2550 ของประชาชน ซึ่งนำไปสู่การเลือกตั้งในวันที่ 23 ธ.ค. 2550 เพื่อสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนำไปสู่กระบวนการจัดตั้งรัฐบาล คณะรัฐมนตรี และสมาชิกวุฒิสภาต่อไปตามลำดับ การเลือกตั้งครั้งนี้กำหนดเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 แบบ คือ แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วน ในช่วงระยะเวลาที่ใกล้จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น พรรคการเมืองต่างๆ ก็ต้องใช้สื่อในด้านต่างๆ เพื่อแสดงถึงนโยบายของพรรคและเจตนารมณ์ของพรรค เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของพรรคให้เป็นที่จดจำของประชาชน โดยใช้วิธีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เช่น การโฆษณาทางสื่อโทรทัศน์ ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์กำลังให้ความสำคัญกับวิธีการนี้

พรรคประชาธิปัตย์ เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดที่ได้มีการก่อตั้งก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติพรรคการเมือง โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2489 โดยมี นายควง อภัยวงศ์ เป็น หัวหน้าพรรคคนแรกและ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นเลขาธิการพรรคคนแรก ตลอดระยะเวลา 60 ปีที่ผ่านมาพรรคประชาธิปัตย์ได้ดำเนินการต่อสู้ทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่องซึ่งพอจะจำแนกออกได้เป็น 4 ยุค กล่าวคือ

ยุคที่หนึ่ง (2489-2501) : ยุคแห่งการสร้างพรรค และสร้างประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการในระยะต้นสภาพการเมืองของประเทศไทยมีความผันผวนเนื่องจากอยู่ใน ระหว่าง การเริ่มต้น การดำเนินงานทางการเมืองอยู่ในวงแคบพรรคประชาธิปัตย์ได้มีการดำเนินการ ทางการเมืองที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ * ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลนายปรีดี พนมยงค์

* ปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลรับเชิญของคณะรัฐประหาร พ.ศ 2490

* ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม

* ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลแห่งกลุ่มจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

ระหว่างปี 2501-2511 บทบาททางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ได้หยุดชั่วคราว เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำการยึดอำนาจการปกครอง และเป็นเผด็จการเบ็ดเสร็จในปี 2501

ยุคที่สอง (2511-2519) : ยุคแห่งการฟื้นฟูพรรค และเชิดชูประชาธิปไตย ภายหลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511 ทางพรรคฯได้มีการ ดำเนินการทางการเมืองที่สำคัญดังนี้

* ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลจอมพล ถนอม กิตติขจร

- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง พ.ศ. 2518
- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายค้านรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช
- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นรัฐบาลหลังการเลือกตั้ง พ.ศ. 2519

ยุคที่สาม (2522-2533) : ยุคแห่งการปรับปรุงนโยบาย และเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมือง ในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญใหม่ และจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 22 เมษายน 2522 นับเป็นการเข้าสู่ยุคที่สามทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งทางพรรคฯ ได้มีการดำเนินการทางการเมืองที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคฝ่ายค้านรัฐบาลพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (1, 2, 3, 4, 5)
- * ปฏิบัติหน้าที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

ยุคที่สี่ (ปลายปี 2533-ปัจจุบัน) : ยุคแห่งการเป็นรัฐบาลของประชาชนและฝ่ายค้านที่มีประสิทธิภาพ ในวันที่ 12 ธันวาคม 2533 พรรคประชาธิปัตย์ได้ประกาศถอนตัวจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาลพลเอกชาติชายชุนหะวัณซึ่งหลังจากนั้นได้เกิดผันแปรทางการเมืองอย่างรุนแรงนำมาถึงเหตุการณ์ยึดอำนาจของ“คณะ รสช.” และเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ” ในที่สุดท่ามกลางวิกฤติการเมืองในยุคนั้นพรรคประชาธิปัตย์ได้เข้ามามีบทบาทในการต่อต้านเผด็จการเคียงบ่าเคียงไหล่กับประชาชนจนกระทั่งเหตุการณ์สงบและนำไปสู่การเลือกตั้งในเดือนกันยายน 2535 ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้รับชัยชนะชาวสยามมีส.ส. ได้รับเลือกตั้ง มากที่สุดเป็นจำนวน 79 คนและได้เป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลโดยมีนายชวน หลีกภัยเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนดำเนินการบริหารบ้าน เมือง มาเป็นระยะเวลา2ปีครึ่ง

จนมาถึงกลางปี2538 ซึ่งมีเหตุการณ์พลิกผันทางการเมืองจน นำมาสู่ การยุบสภาทำให้มีการจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ซึ่งสมาชิกพรรค ประชาธิปัตย์ได้ รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นส.ส. 86 คนและดำเนินการทางการเมืองเป็นฝ่ายค้าน รัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งทางพรรคได้พิสูจน์ถึงการเป็นพรรคฝ่ายค้านที่มีประสิทธิ ภาพต่อสู้กับการปกครองประเทศที่ไม่โปร่งใส จนในที่สุดนายบรรหาร ศิลปอาชาต้อง ประกาศ ยุบสภาและจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539

จากการดำเนินการทางการเมืองที่ต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 60 ปี พรรคประชาธิปัตย์ ได้ต่อสู้ กับระบอบเผด็จการเดิมมาในหลายยุคสมัยบางครั้งแสดงบทบาทในฐานะพรรคฝ่ายค้าน บางครั้งแสดงบทบาทในฐานะฝ่ายรัฐบาลแต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีบทบาทและฐานะอย่างไรในการต่อสู้ทางการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ยังคงยึดมั่นการดำเนินการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขยึดถืออุดมคติ 4 ประการของพรรคขึ้นหัตถ์พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่และมุ่งมั่นสร้างสังคมที่เป็นธรรมให้บังเกิดขึ้นด้วยจิตใจและ การอุทิศตัวในหลักการแห่งความซื่อสัตย์สุจริต

ในปัจจุบันพรรคประชาธิปัตย์มีคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะเป็นหัวหน้าพรรค ได้เน้นวิธีการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อโทรทัศน์ เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของพรรคพร้อมกับแสดงถึง นโยบายของพรรคและเจตนารมณ์ของพรรค เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ และเป็นการสร้างภาพลักษณ์ ของพรรคให้เป็นที่จดจำของประชาชนมากขึ้นกว่าในสมัยก่อน โดยแสดงนโยบายพรรคเรื่องต่างๆ ภายใต้นามวลี “วาระประชาชน” คือ “ประชาชนต้องมาก่อน...เดี๋ยวนี้” แล้วยังมีคำขวัญ (Slogan) ว่า “ผู้นำคอร์รัปชัน ทำลายเศรษฐกิจชาติ ผู้นำซื่อสัตย์ ฟันฟูเศรษฐกิจชาติ เลือกอภิสิทธิ์ เป็นนายกฯ เลือกประชาธิปัตย์ ยกทีม” เพื่อเป็นหลักประชานิยม และการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ผ่านทางวิทยุเพื่อแสดงนโยบายพรรค การลงพื้นที่หาเสียงแบบพบปะกับประชาชน การจัด กิจกรรมทางการเมือง การประชาสัมพันธ์ทางเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์ และเว็บไซต์ พันธมิตรต่างๆของพรรคประชาธิปัตย์ เช่น เว็บไซต์สมาชิกประชาชนประชาธิปัตย์ เว็บไซต์สาย ตรงนายชวน

ในส่วนของสื่อสิ่งพิมพ์โฆษณารับรองเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ มีการโฆษณาลงในหนังสือพิมพ์รายวัน สื่อประชาสัมพันธ์สิ่งพิมพ์อื่นๆเช่น ป้ายแนะนำตัวผู้สมัคร และป้ายหาเสียงต่างๆในปัจจุบันอาจจะไม่พบเห็น ได้บ่อยเท่ากับสมัยก่อน เพราะการใช้สื่อ ประชาสัมพันธ์ในการเลือกตั้งครั้งนี้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือ กกต. ได้ออกกฎระเบียบ บกต. ว่าด้วยการหาเสียงข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามมิให้ปฏิบัติกำหนดให้ได้อย่างเคร่งครัด ซึ่งหากไม่ ปฏิบัติก็อาจจะถูกให้ใบเหลืองใบแดงได้ ดังนั้นในการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ ของพรรคประชาธิปัตย์ในปัจจุบันจึงค่อนข้างจำกัด

สถานการณ์การเลือกตั้งโดยรวมในปัจจุบันมีการแข่งขันอย่างสูงระหว่างพรรคการเมืองอีก ทั้งแต่ละพรรคการเมืองก็ตั้งนากลยุทธ์ในการ โฆษณาประชาสัมพันธ์ในรูปแบบที่แปลกใหม่เข้ามา ใช้มากขึ้น เนื่องจากมีความวุ่นวายก่อนการเลือกตั้งในปัจจุบันมาจากสาเหตุ ของกลุ่มการเมืองขาด ตัวผู้นำ ทุนทางการเมืองที่มาจากทั้งในและนอกระบบ การวิ่งเต้นหาสมาชิกเข้าพรรค เพราะเหตุมา จากอดีตกรรมการบริหารพรรคไทยรักไทย 111 คน ถูกตัดสิทธิ์ทางการเมือง และความสัมพันธ์ของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ส.ส.เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์เป็นหนึ่งในพรรคหลัก ก็ คาดหวังว่าจะเป็นทางเลือกของประชาชนได้ในปัจจุบัน

คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ประกาศให้วันที่ 23 ธันวาคม 2550 เป็นวันเลือกตั้งตาม พระราชกฤษฎีกา เพื่อสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และนำไปสู่กระบวนการจัดตั้งรัฐบาล คณะรัฐมนตรี และสมาชิกวุฒิสภาต่อไปตามลำดับ การเลือกตั้งครั้งนี้กำหนดเขตเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 แบบ คือ แบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วน ซึ่งจะมีวิธีการ ลงคะแนนเสียงที่แตกต่างกัน ดังนี้

การลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส.แบบแบ่งเขต

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเท่ากับจำนวน ส.ส.ที่มีได้ในเขตเลือกตั้งที่ตนมีสิทธิ เช่น มี ส.ส.ได้ 1 คนก็กา X ได้ 1 เบอร์ มี ส.ส.ได้ 2 คนก็กา X ได้ 2 เบอร์ มี ส.ส.ได้ 3 คนก็กา X ได้ 3 เบอร์

การลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส.แบบสัดส่วน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกพรรคการเมืองที่จัดบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ 1 พรรค หรือ กา X ได้ 1 เบอร์

เนื่องจากผลการเลือกตั้งของจังหวัดชลบุรี ในอดีตมีการผูกขาดอำนาจจากกลุ่มเก่าในการดำเนินหน้าที่การปกครองในพื้นที่นี้มากกว่า 20 ปี ของจังหวัดชลบุรีอย่าง “กลุ่มเรารักชลบุรี” ที่มีแกนนำกลุ่มคือ นายสนธยา คุณปลื้ม ที่ในขณะนั้นอยู่สังกัดพรรคไทยรักไทย แต่ในปัจจุบันได้ถูกตัดสิทธิทางการเมืองถึง 5 ปี กลุ่มเรารักชลบุรีจึงขาดเกณฑ์ทางการเมืองในการผลักดันนโยบายเพื่อการชิงตำแหน่งทางการเมืองถึงแม้ชื่อของพรรคไทยรักไทยจะไม่มีแล้ว แต่ก็มีพรรคชาติไทยเข้ามาดูแลผู้สมัครกลุ่มนี้แทน จึงมีการย้ายตัวแกนนำของกลุ่มเข้าพรรคชาติไทยไป เพื่อเป็นการสานต่ออำนาจในการที่จะมีหน้าที่ผูกสิทธิทางการเมืองต่อไป แต่ก็ถือเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้กลุ่มการเมืองใหม่ๆ ได้มีโอกาสในการได้รับการเลือกตั้งบ้าง เช่น “พรรคประชาธิปไตย” ซึ่งมีภาพลักษณ์ที่ดีที่จะใช้โอกาสนี้เป็นหนทางในการขยายฐานเสียงให้กว้างขึ้นหลังจากที่ 20 ปีที่ผ่านมาไม่เคยมีรายชื่อ ส.ส.ของพรรคประชาธิปไตยเข้ามาทำงานในพื้นที่ของจังหวัดชลบุรีเลยแม้แต่คนเดียว ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ทางคณะกรรมการเลือกตั้งได้แบ่งเขตการเลือกตั้งภาคตะวันออก โดยจัดอยู่ในกลุ่มที่ 5 ของการจัดแบ่งกลุ่มจังหวัดแบบสัดส่วน ในส่วนของจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีเขตการเลือกตั้ง 3 เขตมี ส.ส.แบบแบ่งเขตได้ 8 คน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปไตย ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี” เนื่องจากภาพลักษณ์โดยรวมของพรรคการเมือง การสร้างความประทับใจ ความเชื่อมั่น และสร้างการยอมรับจากประชาชนจึงถือเป็นสิ่งที่พรรคการเมืองควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้ประชาชนจะรับรู้ได้ส่วนใหญ่ก็มาจากการทำประชาสัมพันธ์ พรรคให้เป็นที่รู้จักและยอมรับต่อประชาชน ซึ่งพรรคประชาธิปไตยเป็นหนึ่งในพรรคหลักของการเลือกตั้ง และเป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดที่ได้มีการก่อตั้งก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติพรรคการเมือง จึงทำให้พรรคประชาธิปไตยมีภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งแม้ว่าภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปไตยดูดี แต่สำหรับจังหวัดชลบุรีที่ฐานคะแนนเสียงเลือกตั้งเก่าจะเป็นของพรรคไทยรักไทย ที่ประชาชนมักจะเลือกจากตัวบุคคล เพราะเท่าที่ผ่านมาคือ คนจากตระกูลคุณปลื้ม ได้รับเลือกตั้งทุกครั้ง แต่การเลือกตั้งครั้งนี้ถึงแม้แกนนำกลุ่มอำนาจเก่าคือ นายสนธยา คุณปลื้ม จะไม่ได้สังกัดพรรคไทยรักไทยแล้วเนื่องจากถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศยุบพรรคและถูกตัดสิทธิทางการเมือง แต่ก็ได้มีการย้ายตัวแกนนำคนอื่นของกลุ่มเข้าพรรคชาติไทยไป เพื่อเป็นการสานต่อของกลุ่มอำนาจเก่าอย่าง

“กลุ่มเรารักชลบุรี” ของตระกูลคุณปลื้ม จึงสงสัยว่าในปัจจุบันพรรคประชาธิปัตย์ที่มีภาพลักษณ์ดี จะสามารถโน้มน้าวหรือเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนจังหวัดชลบุรีได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ของประชาชนในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานการวิจัย

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
2. ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
3. ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
4. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์
5. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์
6. ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ศึกษาภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจ.ชลบุรี มุ่งเน้นศึกษาถึงระดับการสร้างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดชลบุรีที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนในจังหวัดชลบุรี และในด้านภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในใจของประชาชน เช่น การเป็นพรรคที่มีหัวหน้าพรรคเป็นคนรุ่นใหม่ นโยบายของพรรค การดำเนินงานของพรรคเพื่อประชาชนและเพื่อประเทศ ความซื่อสัตย์ ความน่าเชื่อถือ และในด้านอื่นๆ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนสัญชาติไทยที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรี กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรีจำนวนทั้งหมด 873,321 คน ใช้เกณฑ์เลือกเก็บข้อมูลสำรวจโดยการ

สุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ที่กำหนดอายุ พื้นที่อาศัย และสิทธิในการลงคะแนนเสียงภายในจังหวัดชลบุรี และจะพยายามเก็บข้อมูลทุกช่วงอายุ คือ บริเวณห้างสรรพสินค้าเจลินไทย ห้างสรรพสินค้าเดอะฟอรั่มพลาซ่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 สภอ.เมืองชลบุรี สวนสุขภาพเทศบาลเมืองชลบุรี ตลาดสดบ้านสวน ห้างสรรพสินค้าแหลมทอง สาขาบางแสน มหาวิทยาลัยบูรพา สวนสาธารณะบางแสนล่าง(หาดวอนนภา) สาเหตุที่เลือกบริเวณอำเภอเมืองชลบุรีเนื่องจากเป็นสถานที่ที่เป็นจุดศูนย์รวมของประชากรที่สามารถแจกแบบสอบถามได้ครอบคลุม และตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

คำนิยามศัพท์

ภาพลักษณ์	หมายถึง	ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจที่มีความรู้สึกนึกคิดต่อบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ ซึ่งภาพในใจของบุคคลนั้นๆอาจได้มาจากประสบการณ์ทางตรง ประสบการณ์ทางอ้อม หรือเกิดจากการรับรู้ข่าวสารแล้วมีความรู้สึกตอบสนองต่อบุคคล องค์กร หรือสถาบันนั้น โดยอาจจะเป็นในทัศนะเชิงบวก เป็นกลาง หรือเชิงลบ
ทัศนะของประชาชน	หมายถึง	ความคิดเห็น ความเชื่อมั่นต่อภาพลักษณ์ของพรรค ประชาธิปัตย์ในด้านต่างๆ โดยอาจจะเป็นในทัศนะเชิงบวก เป็นกลาง หรือเชิงลบ
การเปิดรับสื่อ	หมายถึง	พฤติกรรมการเปิดรับ และการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปไตยของกลุ่มตัวอย่าง จากสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ โปสเตอร์
พฤติกรรมการเลือกตั้ง	หมายถึง	การกระทำที่แสดงออกเพื่อลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคการเมือง หรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)
ลักษณะประชากร	หมายถึง	คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ
พรรคการเมือง	หมายถึง	องค์กร หรือกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อมุ่งหวัง การมีอำนาจทางการเมืองในบานะรัฐบาล หรือสมาชิกรัฐสภา โดยการแข่งขันจากการเลือกตั้ง ภายใต้ชื่อพรรคการเมืองต่างๆ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายถึง ตัวแทนของประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง โดยประชาชนลงคะแนนในการเลือกตั้งเพื่อให้เข้ามาทำหน้าที่ในสภานิติบัญญัติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงข้อมูลของ ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางส่งเสริมภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ รวมถึงประสิทธิภาพในการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารที่สื่อถึงภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชน เพื่อที่สามารถนำไปปรับปรุงการดำเนินงานในการสื่อสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ของพรรคประชาธิปัตย์ พร้อมกับพัฒนาประสิทธิภาพในการเลือกใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต
3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนใช้สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารที่สื่อถึงภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำวิจัย ซึ่งจะกล่าวได้ถึงเรื่องต่างๆ เป็นลำดับดังนี้

1. สภาพทั่วไปและภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์
2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาพลักษณ์
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง
4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารและขั้นตอนการหาเสียงของพรรคการเมือง
5. ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์
 - ปัจจัยด้านบุคลากรของพรรค
 - ปัจจัยด้านนโยบายของพรรค
 - ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ
 - ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพทั่วไปของพรรคประชาธิปัตย์

พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดที่ได้มีการก่อตั้งก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติพรรคการเมือง โดยก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 เมษายน 2489 โดยมีนายควง อภัยวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรคคนแรกและม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นเลขาธิการพรรคคนแรก การดำเนินงานของพรรคประชาธิปัตย์แบ่งออกเป็น 4 ยุค ได้แก่

ยุคที่หนึ่ง (2489-2501) ยุคแห่งการสร้างพรรคและสร้างประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการ ในระยะนี้สภาพการเมืองของประเทศไทยมีความผันผวน เนื่องจากอยู่ในระหว่างการเริ่มต้นการดำเนินงานทางการเมืองอยู่ในวงแคบ ระหว่างปี 2501-2511 บทบาททางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์ได้หยุดชั่วคราว เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำการยึดอำนาจการปกครองและเป็นเผด็จการเบ็ดเสร็จในปี 2501

ยุคที่สอง (2511-2519) ยุคแห่งการฟื้นฟูพรรคและเชิดชูประชาธิปไตย ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2511

ยุคที่สาม (2522-2533) ยุคแห่งการปรับปรุงนโยบายและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมืองในปี พ.ศ. 2521 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญใหม่และจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 22 เมษายน 2522 นับเป็นการเข้าสู่ยุคที่สามทางการเมืองของพรรคประชาธิปัตย์

ยุคที่สี่ (ปลายปี 2533-ปัจจุบัน) ยุคแห่งการเป็นรัฐบาลของประชาชนและฝ่ายค้านที่มีประสิทธิภาพ ในวันที่ 12 ธันวาคม 2533 พรรคประชาธิปัตย์ได้ประกาศถอนตัวจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาลพลเอกชาติชายชุนหาวัน ซึ่งหลังจากนั้นได้เกิดผันแปรทางการเมืองอย่างรุนแรงนำมาถึงเหตุการณ์ยึดอำนาจของ “คณะ รสช.” และเหตุการณ์ “พฤษภาทมิฬ” ในที่สุดท่ามกลางวิกฤติทางการเมืองในยุคที่สี่นี้พรรคประชาธิปัตย์ได้เข้ามาบทบาทในการต่อต้านเผด็จการเถิงป่าเถิงไหล่กับประชาชนจนกระทั่งเหตุการณ์สงบและนำไปสู่การเลือกตั้งในเดือนกันยายน 2535 ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้รับชัยชนะชาวสะอาดมิต.ส ได้รับเลือกตั้ง มากที่สุดเป็นจำนวน 79 คนและได้เป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลโดยมีนายชวน หลีกภัยเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ดำเนินการบริหารบ้านเมืองมาเป็นระยะเวลา 2 ปีครึ่งจนมาถึงกลางปี 2538 ซึ่งมีเหตุการณ์พลิกผันทางการเมืองจน นำมาสู่การยุบสภาทำให้มีการจัดการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 2 กรกฎาคม 2538 ซึ่งสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นส.ส 86 คนและดำเนินการทางการเมืองเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลนายบรรหาร ศิลปอาชา ซึ่งทางพรรคได้พิสูจน์ถึงการเป็นพรรคฝ่ายค้านที่มีประสิทธิ ภาพต่อสู้กับการปกครองประเทศที่ไม่โปร่งใส จนในที่สุดนายบรรหาร ศิลปอาชาต้อง ประกาศยุบสภาและจัดให้มีการเลือกตั้งในวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 จากการดำเนินการทางการเมืองที่ต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 60 ปี พรรคประชาธิปัตย์ ได้ต่อสู้กับระบอบเผด็จการเดิมมาใน

หลายยุคสมัยบางครั้งก็แสดงบทบาทในฐานะพรรคฝ่ายค้าน บางครั้งก็แสดงบทบาทในฐานะฝ่ายรัฐบาล

แต่ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีบทบาทและฐานะอย่างไร ในการต่อสู้ทางการเมืองพรรคประชาธิปัตย์ ยังคงยึดมั่นการดำเนินการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ยึดถืออุดมคติ 4 ประการของพรรคขึ้นหัตถ์พิทักษ์รักษา ผลประโยชน์ของคนส่วนใหญ่และมุ่งมั่นสร้างสังคมที่เป็นธรรมให้บังเกิดขึ้นด้วยจิตใจและการอุทิศตัวในหลักการแห่งความซื่อสัตย์สุจริต

ปัจจุบันผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คือ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ โดยมีนโยบายในการบริหารงานชุดวาระประชาชนว่า “ประชาชนต้องมาก่อน” ซึ่งนโยบายและการทำงานหลักๆ เพื่อประชาชน คือการฟื้นฟูเศรษฐกิจ สังคม พลังงาน สิ่งแวดล้อม การเมือง การบริหาร การศึกษา สาธารณสุข และพูดถึงการฟื้นฟูประชาธิปไตย การให้โอกาสและสวัสดิการ เพื่อแก้ปัญหาในระยะยาวนำความสงบกลับสู่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และความปรองดองในประเทศ

2. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์ของพรรคการเมือง เป็นเรื่องที่คนมักจะ ไม่สนใจ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไกลตัว แต่เมื่อมีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหลายอย่าง โดยเฉพาะประชาชนได้ให้ความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการตรวจสอบผู้ที่เข้ามาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการบริหารประเทศ การให้ความสนใจในเรื่องของนโยบายพรรคมากกว่าตัวบุคคล สิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของพรรคการเมืองต่างๆ

ในปัจจุบันเราจะเห็นพรรคการเมืองต่างๆ นำเสนอ นโยบายเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะแข่งขันกันว่าใครจะ “ให้” ประชาชนได้มากกว่ากัน เป็นสิ่งที่ดีที่มีการเสนอ นโยบายที่สะท้อนความต้องการที่จะดูแลทุกข์สุขของประชาชน ในลักษณะที่มีมาตรการที่เข้าถึงประชาชน และจับต้องได้

สวนดุสิตโพล สํารวจความคิดเห็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไปทั่วประเทศ จำนวน 1,884 คน ระหว่างวันที่ 17 - 21 ตุลาคม 2550 ในหัวข้อ “ผู้สมัคร ส.ส.แบบไทย พรรคการเมืองแบบใดที่คนไทยอยากเลือก” พบว่า คุณสมบัติของผู้สมัคร ส.ส. ที่คนไทยอยากเลือกคือ

1. ซื่อสัตย์ สุจริต/ไม่โกงกินบ้านเมือง
2. เป็นคนดี มีคุณธรรม
3. ทำงานเพื่อส่วนรวม/นึกถึงประชาชนเป็นสำคัญ
4. มีความรู้ความสามารถ/มีความเป็นผู้นำ

5. มีพื้นฐานทางครอบครัวที่ดี/ประวัติดี

ส่วนลักษณะของพรรคการเมือง 5 ที่คนไทยอยากเลือก คือ

1. ชื่อสตั๊ย ไม่คดโกง มีความโปร่งใสในการทำงาน
2. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล/มีนโยบายการทำงานที่ชัดเจนและสามารถทำให้เห็นเป็นรูปธรรมได้
3. มีความพร้อมในการทำงานเพื่อประเทศชาติ/มีความตั้งใจจริง
4. เข้าถึงประชาชน รับฟังปัญหา/ให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง
5. มีอุดมการณ์ที่แน่นอน มั่นคง

สำหรับนักการเมืองที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

อันดับที่ 1. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์

อันดับที่ 2. นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย

อันดับที่ 3. นายสมักร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชน

อันดับที่ 4. นายชวน หลีกภัย ประธานสภาที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์

อันดับที่ 5 พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตหัวหน้าพรรคไทยรักไทย.

การสร้างภาพลักษณ์ที่ถูกต้องจะทำให้พรรคการเมืองก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ และความเป็นจริงแล้วการใช้กลยุทธ์ด้านต่าง ๆ นั้น จำเป็นต้องสร้างให้พรรคการเมืองประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย ภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองเกิดขึ้นจากความประทับใจที่ได้สังเกตและจากประสบการณ์รวมทั้งความพึงพอใจของประชาชน กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์สู่ความสำเร็จจากกรอบแนวคิดของเกรกอรีและวิซแมน อ้างถึงใน ไร่ไฟ เลี้ยงจันทร์ (2541, หน้า 21 - 23) มี 6 ประการดังนี้

1. การรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย โดยการกล่าวถึงสิ่งที่เป็นจริงที่กลุ่มเป้าหมายรับรู้
2. ทิศทางของภาพลักษณ์ กำหนดโดยผู้บริหาร เพราะเป็นผู้ที่สามารถกำกับทิศทางของภาพลักษณ์ให้สอดคล้องกับการสร้างงานได้
3. กวารู้จักตนเอง หน่วยงานต้องรู้ว่าภาพลักษณ์ของหน่วยงานคืออะไร หน่วยงานต้องการสร้างภาพรวมให้เป็นอย่างไร ควรมีการวิจัยหาข้อมูล โดยตั้งแต่ก่อนมีโครงการสร้างภาพลักษณ์ระหว่างดำเนินการและหลังจากการวางโครงการสร้างภาพลักษณ์
4. จุดรวมหรือจุดเน้น หน่วยงานต้องรู้ว่าหน่วยงานกำลังทำอะไร ต้องเข้าใจความต้องการของผู้ใช้บริการมากที่สุด เพื่อที่จะทำให้หน่วยงานสามารถมีอิทธิพลต่อการยอมรับของผู้ใช้บริการมากขึ้นด้วย
5. การสร้างสรรค์ความนิยมในการสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงาน ต้องศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย แล้วหาหนทางไปสู่จุดที่กลุ่มเป้าหมายต้องการ

6. ความมั่นคง ความสอดคล้องในการสร้างภาพลักษณ์ ต้องมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ด้วยวิธีการใหม่ ๆ เพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ ให้กลุ่มเป้าหมายทราบความเคลื่อนไหวของหน่วยงาน

หลักในการสร้างภาพลักษณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์

1. ค้นหาถึงจุดดีและจุดบกพร่องหรือจุดอ่อน แห่งภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน อันเป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาช่องทางและการวางแผนการดำเนินงานในขั้นต่อไป
 2. วางแผนและกำหนดขอบเขตของภาพลักษณ์ ที่องค์กร สถาบันต้องการจะสร้างให้เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชน เช่น อาจถามตนเองดูว่า สถาบันคือใคร? ทำอะไร? จุดยืนของสถาบันคืออะไร อยู่ที่ไหน?
 3. คิดหัวข้อ (themes) ต่างๆ เพื่อใช้ในการสร้างภาพลักษณ์แก่ประชาชนซึ่งหัวข้อ (themes) เหล่านี้ก็คือ เนื้อหา ข่าวสาร (message) ที่เราจะใช้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อกลุ่มประชาชน หัวข้อเหล่านี้อาจใช้เป็นคำขวัญ (slogan) หรือหัวข้อสั้น ๆ ที่กินความและชวนให้จดจำได้ง่าย
 4. ใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ เข้าช่วยในการดำเนินงานสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เข้าถึงประชาชนเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจใช้สื่อมวลชนต่างๆ เข้าช่วยประกอบ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น รวมทั้งการใช้การโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่น จุลสาร ไปสเคอร์ ใบปลิว แผ่นพับ สำหรับการให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองนั้น ได้เกี่ยวข้องกับ บุคคลที่เป็นสมาชิกพรรค นโยบายการทำงาน ความรับผิดชอบ การส่งเสริมสนับสนุนงานของสังคมและประชาชน ความตั้งใจจริง สุจริต ซื่อสัตย์ อุดมการณ์ และความน่าเชื่อถือ
- ดังนั้นพอสรุปได้ว่า ตัวพรรคการเมืองเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์และการตัดสินใจของประชาชน ผู้วิจัย ได้ศึกษาอภิวัตถุประสงค์ในการวิจัย ซึ่งเป็นภาพรวมของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

ความหมาย ความสำคัญ และประเภทของภาพลักษณ์

ความหมายของภาพลักษณ์ ภาพลักษณ์ (image) หรือแต่เดิมบางแห่งก็อาจจะใช้คำว่า จินตภาพ หรือ ภาพพจน์แต่ไม่ได้รับความนิยม จึงเปลี่ยนเป็นภาพลักษณ์เมื่อปี พ.ศ. 2519 โดยพลตรี พระวรวงศ์เธอกรมหมื่นนราธิปพงศ์ประพันธ์ได้ประทานเสนอให้ใช้คำนี้ เพราะตรงกับความหมายของคำว่า image (ดวงพร คำคุณวัฒน์ และ วาสนา จันทร์สว่าง, 2541, หน้า 60) ส่วนคำว่า ภาพพจน์นั้น ราชบัณฑิตยสถาน (2525, หน้า 396) ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาพพจน์ หมายถึง คำพูดที่เป็นโวหาร ทำให้นึกเห็นเป็นภาพตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “figure speech”

อย่างไรก็ตามคำว่าภาพพจน์ได้รับความนิยมใช้ในความหมายเดียวกับ image อย่างแพร่หลาย ทั้ง ๆ ที่ความหมายและความถูกต้องจริง ๆ ควรจะใช้คำว่าภาพลักษณ์ ดังนั้นในเอกสารที่ใช้อ้างอิงและกล่าวถึงในงานวิจัยนี้มีทั้งกล่าวถึงภาพลักษณ์หรือภาพพจน์ โดยที่ภาพลักษณ์เป็นภาพรวมที่ปรากฏต่อสายตาประชาชน ที่ทำให้นักคลเกิดทัศนคติทั้งทางบวกและทางลบหรือทั้งดีและไม่ดี ซึ่งได้มีการศึกษาให้ความหมายของคำว่าภาพลักษณ์ไว้มากมาย ดังนี้

روبินสันและบาโลว์ (Robinson & Barlow, 1959, p.22 อ้างถึงใน วิรัช สกิริตันกุล, 2540, หน้า 77) ได้ให้ความหมายของคำว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจซึ่งบุคคลมีความรู้สึกนึกคิดต่อองค์การ สถาบัน ภาพในใจนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ทางตรง (direct experience) และประสบการณ์ทางอ้อม (indirect experience) ของตัวเอง เช่น ได้พบประสบมาด้วยตนเองหรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น เพื่อนฝูงญาติมิตร หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือต่าง ๆ นานา เป็นต้น

กรุนดิมานด์ (Gruendemann, 1975, p-635) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นความนึกคิดวาดภาพถึงร่างกายของคนประกอบกับความรู้สึกในจิตสำนึกและจิตใต้สำนึก ความเป็นจริงและการรับรู้เกี่ยวกับร่างกายของตน ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์แวดล้อมแต่อยู่ภายในของเขตจำกัดหนึ่ง ภาพลักษณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต

สจิวัดและซันดีน (Stuat & Sundeen, 1983, p.245) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นสังรวมของทัศนคติที่อยู่ใต้จิตสำนึกและจิตสำนึกของบุคคลเกี่ยวกับร่างกายของตน รวมทั้งการรับรู้ในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับขนาดของร่างกายและศกยภาพหรือความสามารถของร่างกาย

แอนเดอร์สันและรูบิน (Anderson & Rubin, 1986, pp. 53-54) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นการรับรู้ของผู้บริโภคเกี่ยวกับองค์กรทั้งหมด โดยองค์กรเปรียบเสมือนคนซึ่งย่อมมีบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน

อรุณ งามดี (2540, หน้า79) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องกับหน่วยงานแทบจะทุกเรื่อง ทั้งเรื่องเล็กและเรื่องใหญ่ นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่ สถานที่ทำงาน ผลิตภัณฑ์ การบริการ ทรัพย์สินและทุกอย่างที่เกี่ยวกับหน่วยงาน

พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร (2540, หน้า 37-38) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคน ซึ่งบุคคลสามารถสร้างจินตภาพเกี่ยวกับสถาบันนั้น ๆ ได้ โดยภาพลักษณ์นั้นเกิดจากการรับรู้ ได้ฟัง ได้เห็นหรือมีประสบการณ์มาในอดีตและด้วยความประทับใจจึงทำให้นักกลนั้นสามารถจดจำและพัฒนาเป็นภาพอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา

เสรี วงษ์มณฑา (2541, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์หรือภาพพจน์คือ ข้อเท็จจริง (objective facts) บวกกับการประเมินส่วนตัว (personal judgment) แล้วกลายเป็นภาพที่ฝังใจอยู่

ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอยู่แสนนานยากที่จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากสภาพความเป็นจริงก็ได้ เพราะว่าภาพลักษณ์นั้นไม่ใช่เรื่องของข้อเท็จจริงแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของการรับรู้ (perception) ที่มนุษย์เอาความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปปะปนกับข้อเท็จจริงด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในใจหรือมโนภาพของบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ตามที่บุคคลได้รับรู้ การได้เห็นหรือการสะสมไว้ มีลักษณะเป็นทวิลักษณ์จะมองในด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ มองในแง่ดีหรือไม่ดีก็ได้ และมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์ของสรรพสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป

ความสำคัญของภาพลักษณ์ ภาพลักษณ์นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากทั้งต่อองค์กรและบุคคล ดังที่อรุณ งามดี (2540, หน้า 79) ได้เสนอแนวคิดความสำคัญของภาพลักษณ์ว่าเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและเกี่ยวข้องกับหน่วยงานแทบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ นับตั้งแต่เจ้าหน้าที่ สถานที่ทำงาน ผลิตภัณฑ์ การบริการ ทรัพย์สินและทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน

หน่วยงานหรือองค์การสถาบันใดก็ตาม หากมีภาพลักษณ์ที่เป็นไปในทางที่เสื่อมเสียแล้ว หน่วยงานสถาบันนั้นย่อมไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจจากประชาชน ประชาชนอาจมีความระแวงสงสัย หรืออาจไม่ให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อหน่วยงาน ในทางตรงข้ามหากหน่วยงานหรือองค์การสถาบันมีภาพลักษณ์ที่ดี ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานสถาบันนั้นย่อมเป็นภาพที่สวยสดงดงาม นั่นคือ เป็นภาพของหน่วยงานสถาบันที่เป็นไปในทางที่ดี มีความน่าเชื่อถือ ศรัทธาสมควรแก่การไว้วางใจ นำคบหาสมาคมด้วย เป็นต้น

ภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้แทนมาบริหารประเทศของประชาชนอย่างมาก ระบบพรรคการเมืองไทยมีการทดลองใช้มาแล้วหลายระบบซึ่งสะท้อนออกมาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการคัดลอกระบบพรรคการเมืองของประเทศชั้นนำต่างๆ ของโลก ซึ่งการเมืองไทยสมัยรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 นั้นมีเจตนาที่จะทำให้เกิดระบบพรรคการเมืองที่เข้มแข็งและเกื้อหนุนให้เป็นระบบพรรคคู่ (Two-Party System) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากประเทศที่การเมืองพัฒนาแล้วและมีพรรคการเมืองใหญ่สองพรรคสลับกันเป็นรัฐบาลและฝ่ายค้าน เนื่องจากช่วงก่อนการมีรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 นั้นระบบพรรคการเมืองไทยไร้เสถียรภาพเนื่องจากเป็นรัฐบาลผสม รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้รัฐบาลมีเสถียรภาพเป็นรัฐบาลพรรคเดียวซึ่งทำให้มีนายกรัฐมนตรีที่เข้มแข็ง เพราะมีบทบัญญัติกำหนดระยะเวลาในการสังกัดพรรคการเมืองของผู้ที่จะลง ส.ส. ไว้ถึง 90 วัน

แต่หลังจากเหตุการณ์รัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 สังคมไทยของเราก็เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของนักการเมือง มีการพูดถึงวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นก่อน

การรัฐประหารว่ามีสาเหตุมาจากการที่พรรคการเมืองเข้มแข็งมากเกินไป ขาดการตรวจสอบถ่วงดุล จึงทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันและแทรกแซงองค์กรอิสระจึงนำไปสู่การยุบพรรคการเมืองที่มีบทบาทสำคัญต่อการเมืองไทย จันทร์ทร ปัญญาวัน www.yda-msu.igetweb.com/index

หลังจากมีการจัดตั้งรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2550 การเมืองไทยรวมทั้งพรรคการเมืองต่างๆ ก็ถูกจับตามองและให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ดังนั้นภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และถือว่าเป็นมาตรฐานที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของประชาชน

ประเภทของภาพลักษณ์ พงษ์เทพ วรกิจ โภคาทร (2533, หน้า 115 - 117) ได้จำแนกประเภทของภาพลักษณ์ ดังนี้

1. ภาพลักษณ์ซ้อน (multiple image) เป็นภาพลักษณ์ที่ตั้งมาจากสมมติฐานว่า บุคคลในสังคมนั้นมาจากแหล่งต่างๆ มีความรู้ ความเชื่อ ฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและอื่นๆ ที่ต่างกัน สมาชิกในสังคมจะมีภาพลักษณ์ขององค์กรหนึ่งเหมือนกันจึงเป็นไปได้ ยิ่งไปกว่านั้นในตัวบุคคลหนึ่งก็อาจมีทั้งภาพลักษณ์ในทางบวกต่อเรื่องหนึ่ง และภาพลักษณ์ในทางลบอีกเรื่องหนึ่งได้เช่นกัน
2. ภาพลักษณ์ปัจจุบัน (current image) เป็นภาพลักษณ์ตามความจริงในปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นภาพลักษณ์เชิงลบหรือบวก จะเป็นภาพลักษณ์ที่เกิดมาโดยธรรมชาติหรือโดยเจตนาก็ตามหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องหาภาพลักษณ์ปัจจุบันให้ได้ เมื่อพบภาพลักษณ์ที่ไม่ดีจะได้ปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น
3. ภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนา (wish image) เป็นภาพลักษณ์ที่ผู้บริหารและ/หรือพนักงานมีความต้องการจะให้องค์กรของตนเป็นเช่นนั้น
4. ภาพลักษณ์สูงสุดที่ทำได้ (optimum image) เป็นภาพลักษณ์ที่เกิดจากการตระหนักในความจริงและมีความเข้าใจ การรับรู้ของผู้รับสาร อุปสรรคของการใช้สื่อมวลชนและสิ่งที่เราควบคุมได้ และสภาพแวดล้อมที่ยากจะควบคุมและอุปสรรคอื่นๆ
5. ภาพลักษณ์ที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง (correct and incorrect image) เป็นภาพลักษณ์อีกลักษณะหนึ่งที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับความจริง อาจเป็นเพราะสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ (ข่าวลือ / อุบัติเหตุ ฯลฯ) และกระบวนการสื่อสารหรือการรับรู้ของผู้รับสาร และเมื่อเกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ถูกต้องแล้วก็จำเป็นจะต้องมีการแก้ไขให้ถูกต้อง ภาพลักษณ์ที่ถูกต้องนี้คล้ายกับภาพลักษณ์ปัจจุบัน แต่แตกต่างกันที่ภาพลักษณ์ที่ถูกต้อง ได้มีการปรับเปลี่ยนจากภาพลักษณ์ที่ไม่ถูกต้องมาก่อนแล้วระยะหนึ่ง

6. ภาพลักษณ์องค์กร (corporate image) เป็นภาพลักษณ์ขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง โดยเน้นภาพรวมทั้งหมดขององค์กร รวมถึงสินค้าหรือโลโก้ ระบบการบริหารบริษัท ความมั่นคง การมีบุคลากรที่มีคุณภาพ ความรับผิดชอบต่อสังคม ฯลฯ

7. ภาพลักษณ์สถาบัน (institutional image) คล้ายกับภาพลักษณ์องค์กร แต่มุ่งมองเฉพาะตัวบริษัทหรือตัวสถาบัน ความรับผิดชอบต่อสถาบันที่มีต่อสังคม ความเป็นสถาบันที่มั่นคง ทั้งนี้จะไม่มองในเชิงธุรกิจการค้าหรือการตลาด นอกจากบทบาทหรือพฤติกรรมของสถาบันอย่างเดียว

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ ตามแนวคิดของ วิจิตร อาวะกุล (2534, หน้า 153) ได้แบ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์เป็น 5 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรม การกระทำ การแสดงออกในทางที่ดีของสถาบัน หน่วยงาน รวมทั้งเจ้าหน้าที่และพนักงาน ก็เกิดภาพลักษณ์ที่ดี
2. การสร้างสรรค์ ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ไม่ปลอมปน ไม่โกหกหลอกลวงทำให้เกิดความเชื่อถือศรัทธา สำหรับการหลอกลวงทำให้เกิดความเสื่อมศรัทธา
3. การเข้าไปมีส่วนร่วม มีบทบาทในการสร้างสรรค์ เสริมสร้าง ปรับปรุงแก้ปัญหาสังคม และการเสียสละต่อสังคมส่วนรวม
4. การพิสูจน์ความจริง ข้อเท็จจริงให้ประจักษ์ต่อสังคมถึงความถูกต้อง บริสุทธิ์ผุดผ่อง การให้บริการที่ดี มีคุณภาพต่อประชาชน การไม่เอาเปรียบต่อสังคมและประชาชน
5. การระชาสัมพันธ์ในลักษณะที่เกินไป จะเกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดี

การสร้างและการรักษาภาพลักษณ์ พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร (2540, หน้า 37 - 38) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ ปกติจะเป็นภาพลักษณ์ทางบวกและบุคคลที่ไม่สามารถควบคุมได้ ส่วนภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากการปรุงแต่งนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ ระเบียบ มีการวางแผนและได้รับความร่วมมือจากฝ่ายอื่น ซึ่งความคิดเห็นเรื่องนี้ คุณวุฒิ คนฉลาด (2534 หน้า 20) ได้กล่าวว่า องค์กรจะประสบความสำเร็จได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในองค์กร มีการร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สิ่งที่เป็นอีกประการหนึ่งคือ ต้องมีกฎระเบียบที่ต้องกำหนดร่วมกัน โดยมี การกำหนดคระหว่างอำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบต่อบุคคลอย่างชัดเจน ส่วนความคิดของ ประทุม รอดประเสริฐ (2543 หน้า 92) ได้กล่าวว่า องค์กรหรือหน่วยงานย่อมต้องมีความเกี่ยวพันเสมอ คงไม่มีองค์กรหรือหน่วยงานใดสามารถตั้งอยู่ได้โดยปราศจากการเกี่ยวข้องกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่น

การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ที่เป็นระบบ ระเบียบ มีการวางแผนนั้น นับว่าเป็นหัวใจที่สำคัญของการปรับปรุงแก้ไขภาพลักษณ์และรักษาภาพลักษณ์ ความหมายของการประชาสัมพันธ์ดังที่พรทิพย์ วรกิจ โภคาทร (2540, หน้า 8) ได้กล่าวว่า “การประชาสัมพันธ์” มาจากภาษาอังกฤษว่า Public Relations โดย Public หมายถึง สาธารณะชนหรือประชาชน ส่วน Relations หมายถึงการสัมพันธ์

สรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์หมายถึง ความพยายามสื่อสารทุกวิถีทางในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ หรือจะจัดหามาได้ในอนาคตขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง ที่กระทำการติดต่อสัมพันธ์ต่อเนื่องกันในระยะยาว ในการที่จะรักษาปรับปรุง แก้ไข หรือสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรในทุกด้าน เช่น ด้านบุคคล ด้านการบริหารหรือการจัดการ ด้านสถานการณ์สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้งและพรรคการเมือง

ความหมายและความสำคัญของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง มีความหมายและความสำคัญต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและความสำคัญของการเลือกตั้งไว้หลายประการ ซึ่งพอจะสรุปได้ ดังนี้ (กระมล ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ & ปรีชา หงส์ไกรเลิศ, 2531, โกลินทร์ วงศ์สุวรรณ, 2522, สุจิต บุญบงการและพรรคดี ผ่องแผ้ว, 2527; สมบัติ จันทรวงศ์, 2530)

1. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ผู้เป็นเจ้าของอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของตน เพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภาและคณะรัฐบาลเป็นการระดมประชาชนเข้าสู่ระบอบการปกครอง เพื่อสร้างความชอบธรรมให้กับรูปแบบการปกครองและตัวผู้ปกครอง

2. การเลือกตั้งเป็นการเชื่อมโยงเจตจำนงของประชาชนเข้ากับนโยบายสาธารณะ เป็นกระบวนการกล่อมเกลางานทางการเมืองสำคัญ เปิดโอกาสให้องค์กรทางการเมืองต่างๆ ได้เข้าไปกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกแนวนโยบายและทางออกให้กับสังคม

3. การเลือกตั้งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการเลือกสรรผู้ปกครองเข้ามาทำหน้าที่ในการปกครองประเทศ เป็นการสืบทอดอำนาจทางการเมืองโดยสันติวิธี เป็นการลดความตึงเครียดทางการเมืองและสังคม ก่อให้เกิดบูรณาการของชาติ เป็นต้น

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งจะมีคุณค่าสมควรแก่การยกย่องว่าได้ดำเนินไปตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย และถือว่าเป็นฐานที่มาของความชอบธรรมในอำนาจของรัฐบาลและผู้ปกครอง

จะต้องดำเนินไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับเป็นสากล ดังนี้ (หยุด แสงอุทัย, 2531, หน้า 10 - 16)

1. หลักความเป็นอิสระแห่งการเลือกตั้ง หมายความว่า การเลือกตั้งต้องกระทำโดยเสรีไม่มีการบังคับกดขี่ ใช้งานหรือใช้อิทธิพลใดๆ ซึ่งหมายความว่า เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะคอยเฝ้าดูและดำเนินการให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยเสรี ปราศจากการบังคับหรือข่มขู่ด้วยประการใดๆ ไม่ว่าจะใช้อำนาจสืบอำนาจหรือใช้อิทธิพลบังคับ รัฐเองก็ต้องไม่กดขี่ ใช้งาน หรือใช้อิทธิพลบังคับให้ราษฎรไปเลือกตั้ง การเลือกตั้งที่ปราศจากอิสระ ผู้ปกครองจะอ้างว่าตนมีอำนาจโดยชอบธรรมไม่ได้
2. หลักการเลือกตั้งตามกำหนดเวลา (periodic election) หมายความว่า เมื่อเลือกตั้งไปแล้วก็ต้องเลือกใหม่อีก โดยกำหนดระยะเวลาแน่นอน เช่น 3 ปี หรือ 5 ปี เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนราษฎรว่าปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของประชาชนหรือไม่ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสเปลี่ยนแปลงตัวผู้แทนราษฎรคนเดิม หรือเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใหม่ และเพื่อให้ประชาชนสามารถควบคุมผู้แทนของตนได้
3. หลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริง (genuine election) หมายถึง การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ปราศจากการครอบงำและเล่ห์กลทางการเมือง ปราศจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และสถานภาพทางสังคม วิธีที่จะทำให้การเลือกตั้งเป็นการเลือกตั้งอย่างแท้จริง คือ
 - 3.1 จัดให้ราษฎรจัดการเลือกตั้งของตัวเองให้มากที่สุด โดยการให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง เช่น เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน เป็นต้น
 - 3.2 จัดให้มีการคัดค้านการเลือกตั้ง
4. หลักการออกเสียงทั่วไป (universal suffrage) หมายถึง การให้เลือกสิทธิเลือกตั้งแก่ประชาชนทั่วไป โดยไม่มีการกีดกันหรือจำกัดสิทธิบุคคลหนึ่ง บุคคลใดเป็นพิเศษ เนื่องจากเพศผิว สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ตราบใดที่ประชาชนผู้นั้นไม่ขาดคุณสมบัติ

การมีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง มักจะคำนึงถึงคุณสมบัติที่สำคัญ 7 ประการ คือ (กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ, 2531, หน้า 10 - 13)

1. อายุ ประเทศต่างๆ มักจะกำหนดอายุขั้นต่ำของการมีสิทธิเลือกตั้งไว้ 18 ปี หรือ 20 ปี เป็นต้น
2. ความเป็นพลเมือง หมายถึง การเป็นสมาชิกรัฐหนึ่ง ๆ และเป็นสมาชิคนั้นนำมาซึ่งสิทธิและหน้าที่ทางการเมือง
3. การมีถิ่นที่อยู่ หมายถึง การกำหนดระยะขั้นต่ำในการมีถิ่นที่อยู่ ภายในเขตเลือกตั้ง
4. การรู้หนังสือ เงื่อนไขไม่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

5. คุณสมบัติเกี่ยวกับความประพฤติ หมายถึง การจำกัดสิทธิบุคคลบางประเภทที่มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงจนถูกศาลตัดสินลงโทษ หรือตัดสิทธิในการเลือกตั้ง
6. คุณสมบัติเกี่ยวกับสภาพความสมบูรณ์ของจิตใจ ประเทศต่างๆ มักจะไม่ให้สิทธิเลือกตั้งแก่บุคคลที่มีความเจ็บป่วยทางด้านจิตใจ เช่น คนวิกลจริตไม่สมประกอบ เป็นต้น
7. คุณสมบัติเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมบางประการ เช่น นักพรต นักบวช ซึ่งสังคมถือว่าไม่ควรมีส่วนร่วมทางการเมือง เพราะจะไม่เป็นผลดีต่อสถานภาพของตัวเอง
5. หลักการเลือกตั้งอย่างเสมอภาค (equal suffrage) หมายถึง การมีสิทธิสมัครเลือกตั้งของประชาชน มีความสำคัญและได้รับการยอมรับโดยเท่าเทียมกัน ไม่ว่าผู้เลือกตั้งจะมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างไร หลักการที่ใช้เป็นมาตรการในการให้ความเสมอภาค คือ การให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคนหนึ่งๆ มีคะแนนเสียงเพียงหนึ่งคะแนน (one man one vote) และคะแนนเสียงทุกคะแนนมีความสำคัญเท่าเทียมกัน
6. หลักการลงคะแนนเสียงลับ (secret vote) หมายถึง การเลือกตั้งของประชาชนเป็นเอกสิทธิ์ของผู้เลือกตั้งโดยเด็ดขาด เอกสิทธิ์นี้จะได้รับการพิทักษ์ปกป้องโดยการออกเสียงลับ โดยผู้ออกเสียงไม่จำเป็นต้องบอกผู้อื่นว่าตนเลือกใคร ซึ่งจะกระทำโดยวิธีให้เอาบัตรลงคะแนนผนึกในซองแล้วมอบให้กรรมการตรวจคะแนน หรือใส่ในหีบบัตรเลือกตั้งเอง
7. หลักการวิธีการลงคะแนนเสียงอิสระอย่างอื่นๆ (free voting procedure) หมายถึง การที่จะไม่ใช้วิธีการลงคะแนนเสียงโดยลับดังกล่าว แต่ก็ต้องใช้วิธีการลงคะแนนเสียงอย่างอิสระอย่างอื่นๆ

นักวิชาการรัฐศาสตร์ให้ความสนใจแนวความคิดเรื่อง “พรรคการเมือง” มาเป็นเวลานาน กล่าวคือ ในราวปลายศตวรรษที่ 18 ในยุโรปได้มีการก่อตั้งของคณะบุคคลในทางการเมืองขึ้นเป็นครั้งแรก โดยเริ่มต้นในประเทศเหล่านี้ คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และอิตาลี เป็นลำดับ โดยในระยะแรกการรวมตัวของบุคคลทางการเมืองดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นกลุ่มสมาคม และสโมสร ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการเมืองเท่านั้น ซึ่งถือได้ว่ายังไม่เป็นพรรคการเมืองที่เป็นทางการ ทั้งที่ในแง่ของการใช้สื่อและการยอมรับของสังคมโดยทั่วไป (ปรีชา หงส์ไกรเลิศ, 2524 หน้า 22)

อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าพรรคการเมืองได้เกิดขึ้นอย่างเป็นทางการแล้ว ทั้งในยุโรป ตะวันตกและสหรัฐอเมริกา โดยในประเทศอังกฤษ ราวในปี ค.ศ. 1899 ได้มีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นอย่างเป็นทางการ ซึ่งในเวลาต่อมาได้วิวัฒนาการมาเป็นพรรคคอนเซอร์เวตีฟ (Conservative) พรรคเสรีนิยม (Liberal) และพรรคแรงงานมาเป็นอังกฤษในปัจจุบัน หลังจากนั้นในศตวรรษที่ 20 แนวความคิดเรื่องพรรคการเมืองก็ได้แพร่หลายไปสู่ส่วนต่างๆ ของโลก นอกเหนือจากยุโรป กล่าวคือ ได้แพร่หลายไปสู่สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศในเครือจักรภพ อังกฤษ เอเชีย และแอฟริกา ตามลำดับ (โกสินทร์ วงศ์สุรวัฒน์ & นรนิติ เศรษฐบุตร, 2531, หน้า 1 - 10)

ความหมายของพรรคการเมือง

ในความหมายเบื้องต้น ในแง่ของรากศัพท์ภาษาอังกฤษคือ คำว่า “Party” จะพบว่ามีความหมายมาจากภาษาละตินคือ คำว่า “Partire” ซึ่งหมายถึง “การแบ่งออกเป็นส่วนๆ” (Devide) (Giovanne Sartori, 1976, p. 4) จากความหมายดังนี้ ได้มีผู้ตีความว่า พรรคการเมือง หมายถึง “ส่วนหนึ่งประชาชน” ซึ่งก็คือ การที่ประชาชนมีความเป็นอิสระที่จะได้รับการแบ่งออกเป็น “ส่วน” (Part) ตามความคิดเห็นอันอิสระของเขาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม (ปรีชา หงส์ไกรเลิศ, 2524 หน้า 5)

อย่างไรก็ตาม ความหมายที่นิยมอ้างถึงอย่างกว้างขวางก็คือ คำจำกัดความของ Edmund Burke ซึ่งกล่าวว่า “พรรคการเมือง คือ กลุ่มคนที่มารวมตัวกัน เพื่อที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติด้วยความพยายามร่วมกัน ตามแนวหลักการบางอย่างซึ่งเห็นพ้องต้องกัน” (Giovanni Sartori, 1976, p. 9)

Joseph Schlesinger (1986, p. 428) กล่าวว่า “พรรคการเมือง คือองค์การทางการเมืองที่มีความต้องการอย่างกระตือรือร้น ในการที่จะเข้าไปแข่งขันในการเลือกตั้งเพื่อเป็นรัฐบาล”

การให้ความหมายของพรรคการเมืองนั้น ยังมีปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือนักวิชาการบางท่าน โดยเฉพาะนักวิชาการอเมริกันพยายามที่จะให้คำจำกัดความแก่พรรคการเมืองโดยยึดยึดลักษณะการทำหน้าที่ในการเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองเป็นหลักว่า จะต้องใช้วิธีการแข่งขันอย่างเสรีในการเลือกตั้งระหว่างพรรคต่างๆ เท่านั้น อาทิเช่น การให้คำจำกัดความของ Leon D. Epstein (1978, p. 9) ซึ่งกล่าวว่า “กลุ่มใดก็ตาม แม้ว่าจะมีการรวมตัวกันอย่างหลวมๆ ก็ตาม แต่เมื่อลงสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าจะใช้ชื่อใดๆ ก็ตาม ก็ถือว่าเป็นพรรคการเมืองทั้งสิ้น”

การให้ความหมายของ Epstein ดังกล่าวจะพบว่า เขาไม่ให้ความสำคัญกับความเข้มแข็งของพรรคการเมืองในแง่ขององค์การทางการเมืองดังที่กล่าวมาข้างต้นแต่อย่างใด แต่กลับเน้นว่าพรรคการเมือง คือ กลุ่มอะไรก็ได้เพียงแต่ลงแข่งขันรับเลือกตั้ง เข้าไปเป็นรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับกระบวนการแข่งขันในการเลือกตั้งอย่างมาก การให้คำจำกัดความหรือความหมายของพรรคการเมือง ซึ่งผูกพันกับการแข่งขันในการเลือกตั้งเพื่อเข้าไปเป็นรัฐบาลนี้ ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้กับการศึกษาพรรคการเมืองในเชิงเปรียบเทียบได้ นักวิชาการรัฐศาสตร์ในด้านการเมืองเปรียบเทียบ จึงพยายามให้ความหรือคำจำกัดความของพรรคการเมืองในระดับที่กว้างมากขึ้น เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการนำไปตีความศึกษาพรรคการเมืองเปรียบเทียบ

หน้าที่ของพรรคการเมือง (The Functions of Parties)

หน้าที่ของพรรคการเมืองในระบบการเมือง ได้มีนักวิชาการให้ความสนใจแสดงทัศนะในเรื่องนี้ไว้หลายท่าน ภายได้จุดเน้นในการศึกษาที่แตกต่างกัน นักวิชาการบางท่านพยายามให้

ความสำคัญแก่พรรคการเมืองอย่างมาก โดยกำหนดหน้าที่ที่เฉพาะเจาะจงของพรรคการเมืองบางท่านเท่านั้น อาทิ เช่น

Maurice Duverger (1969, p. 352 - 421) นักรัฐศาสตร์ชาวฝรั่งเศส ซึ่งศึกษาพรรคการเมืองในเชิงเปรียบเทียบ โดยเน้นลักษณะโครงสร้างพรรคเป็นประเด็นสำคัญ ในการศึกษาได้เสนอว่าหน้าที่ที่สำคัญของพรรคการเมืองมีอยู่ 3 ประการ คือ

1. หน้าที่ในการคัดเลือกผู้ปกครอง โดยการเสนอชื่อบุคคลที่มีความเหมาะสมเข้าสู่ระบบการเมือง
2. หน้าที่ในการเป็นตัวแทนมติมหาชน โดยการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนแล้วหันมากำหนดเป็นนโยบายเพื่อให้เกิดการนำไปปฏิบัติต่อไปเมื่อเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง
3. หน้าที่ในโครงสร้างการปกครอง (โดยหลักการแบ่งแยกอำนาจพรรคการเมืองสามารถเข้าไปทำหน้าที่ได้ในกระบวนการฝ่ายบริหาร และฝ่ายนิติบัญญัติ)

Leon D. Epstein (1978, p. 14) นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน เขามีความคิดเห็นว่า โดยปกติแล้วพรรคการเมืองต่างๆ ในระบอบประชาธิปไตยมีหน้าที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. หน้าที่ในการเลือกตั้ง กล่าวคือ ในระบอบประชาธิปไตย จะมีกระบวนการเลือกตั้งเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าแข่งขันรับเลือกตั้ง หน้าที่ของพรรคการเมืองก็คือ คัดเลือกผู้นำทางการเมืองนั่นเอง
2. หน้าที่ในกระบวนการปกครอง โดยการเข้าไปเป็นรัฐบาลและสภานิติบัญญัติ หรืออาจจะเป็นฝ่ายค้านในรัฐบาลก็ได้

นักวิชาการแต่ละท่าน ได้เน้นหน้าที่ของพรรคการเมืองเฉพาะเจาะจงไปในด้านต่างๆ แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามยังมีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งให้ความสำคัญแก่พรรคการเมืองอย่างมาก และพยายามชี้ว่าหน้าที่ของพรรคการเมืองมีอยู่หลายหน้าที่ในระบบการเมือง ซึ่งเป็นการศึกษาของนักวิชาการแนวสำนักหน้าที่นิยม (Functionalism) ซึ่งจากการสรุปโดยสังเขปของ Roy C. Macridis (1976, p. 17 - 19) ชี้ว่า นักวิชาการกลุ่มนี้ได้เสนอหน้าที่ของพรรคการเมืองไว้มากมาย กล่าวคือ

1. หน้าที่ในการเป็นตัวแทน (representation) หรือนายหน้า (broker) ทางการเมือง
2. หน้าที่ในกระบวนการกระบวนการแปรสภาพ (conversion function function) แล้วแปรสภาพไปสู่การกำหนดเป็นนโยบายและการตัดสินใจต่างๆ
3. หน้าที่ในการสร้างบูรณาการทางการเมือง (integration) ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมทางการเมือง การเรียนรู้ทางการเมือง (political mobilization)
4. หน้าที่ในการคัดเลือกผู้นำทางการเมือง (recruitment of elites)
5. หน้าที่ในการกำหนดนโยบายทางการเมือง (policy marking function)

6. หน้าที่ในการสนับสนุนแก่ระบบการเมืองให้ดำรงอยู่ได้ (maintenance function) ต่อมาได้มีนักรัฐศาสตร์ ซึ่งสนใจในบทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองในแนว Functionalism คือ Gabriel A. Almond & Bingham G. Powell (1980, p. 91 - 94) ได้สรุปหน้าที่ของพรรคการเมืองไว้ โดยสังเขปเพิ่มเติมที่กล่าวมาข้างต้นไว้ถึง 9 หน้าที่ ดังนี้

1. หน้าที่ในกระบวนการสังคมนิยมทางการเมือง
2. หน้าที่ในการทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง
3. หน้าที่ในการคัดเลือกผู้นำหรือชนชั้นนำทางการเมือง
4. หน้าที่ในการสื่อสารทางการเมือง
5. หน้าที่ในการแสดงออกซึ่งข้อเรียกร้อง ความต้องการ และการสนับสนุน
6. หน้าที่รวบรวมข้อเรียกร้อง และความต้องการ
7. หน้าที่ในการกำหนดนโยบาย
8. หน้าที่ในการประยุกต์นโยบาย
9. หน้าที่ในการตัดสินใจตัวบทกฎหมาย

จากแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องพรรคการเมืองทั้งในด้านความเป็นมา ความหมาย และหน้าที่ของพรรคการเมืองในด้านต่างๆ รวมถึงในด้านความคิดเห็นของนักวิชาการ ผู้ศึกษาสามารถสรุปได้ว่าพรรคการเมืองมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเมืองในระบอบประชาธิปไตย และจากความสำคัญดังกล่าวทำให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้มีความสำคัญในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องคำนึงถึงพรรคการเมืองที่ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดด้วยเช่นกัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารและขั้นตอนการหาเสียงของพรรคการเมือง

การศึกษารoleselectionจากกระบวนการสื่อสารและขั้นตอนการหาเสียงของพรรคการเมืองนั้น จะให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การเตรียมตัวรณรงค์หาเสียง นักการเมืองที่มีประสบการณ์และความชำนาญทางการเมือง จะต้องเตรียมการวางแผนหาเสียงล่วงหน้าอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นช่วงที่มีการยุบสภา หรือสภาหมดวาระแล้วหรือไม่ การเตรียมการเพื่อการรณรงค์หาเสียงประกอบ (สมบัติ จันทร์วงศ์, 2529, หน้า 14 - 26)

- 1.1 การวางแผนหาเสียงระยะยาว ผู้ที่ต้องการจะได้รับการเลือกตั้งจะต้องคิดอยู่ตลอดเวลา การหาเสียงอย่างเป็นทางการเป็นเพียงการหาเสียงพิเศษเพิ่มเติม จากที่ต้องทำอยู่เป็นประจำและตลอดเวลา

- 1.2 กำหนดเขตเลือกตั้งที่จะลงสมัครและจัดทีมผู้สมัคร

- 1.3 การวางยุทธศาสตร์ในการหาเสียง

2. การวางแผนรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

2.1 การจัดองค์กรเพื่อการเลือกตั้ง ในสมัยก่อนผู้สมัครเลือกตั้ง มักจะใช้วิธีการหาเสียง โดยเน้นที่ตัวบุคคลเป็นหลัก มิได้ให้ความสำคัญต่อการจัดองค์กรเพื่อการเลือกตั้งแต่อย่างใด ตรงข้ามกับอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้สมัครกับเพื่อนฝูง ญาติมิตร ช่วยกันรณรงค์หาเสียง โดยใช้บ้านหรือที่ทำงานเป็นศูนย์กลางสำหรับรณรงค์หาเสียงเช่นกัน แต่จะมีคนทำงานมากขึ้นกว่าเวลาปกติที่อาจใช้เป็นเพียงสถานที่สำหรับรับเรื่องราวของประชาชน และอาจจะตั้งผู้อำนวยการเลือกตั้งเข้ามาบัญชาการหาเสียงอย่างเป็นระบบมากขึ้น และปัจจุบันหลังจากปี พ.ศ. 2526 ผู้สมัครที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่จะมีการวางแผนการเลือกตั้งมาเป็นอย่างดี มีการจัดตั้งศูนย์กลางเลือกตั้ง (Campaign center) ขึ้นอย่างเป็นทางการ ตลอดจนพรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งส่วนใหญ่จะจัดตั้งศูนย์รณรงค์หาเสียงตามภาคต่างๆ โดยศูนย์ของแต่ละภาคจะมีสมาชิกซึ่งเป็นกรรมการกลางของพรรคไปประจำ และรับผิดชอบในการรณรงค์หาเสียงให้กับสมาชิกที่พรรคส่งสมัครและจะมีศูนย์บัญชาการหาเสียง (Campaign headquarters) ขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ศูนย์นี้ทำหน้าที่วางแผนทั่วไปทั้งประเทศ สำหรับช่วยเหลือสมาชิกพรรคที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง สำหรับตัวผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งที่ประสบความสำเร็จ ส่วนมากจะจัดตั้งศูนย์รณรงค์ของตนเองหรือผู้สมัครในพรรคเดียวกัน โดยตั้งประธานศูนย์หรือผู้จัดการศูนย์ (Campaign manager) ขึ้นด้วย

โดยทั่วไปงานภายในศูนย์เลือกตั้ง ประกอบด้วย (สมบัติ จันทร์วงศ์, 2530, หน้า 14-16)

1. ฝ่ายแผนงาน รับผิดชอบงานด้านการวางแผนเป้าหมายนโยบายและขั้นตอนการหาเสียงทั้งหมด ตั้งแต่การเก็บรวบรวมข้อมูลการหาเสียง การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนภายในเขตเลือกตั้ง กำหนดคะแนนเป้าหมาย วิธีการจัดตั้งระบบห้วคะแนน ทั้งในระดับอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อให้ได้คะแนนตามเป้าหมาย ไปจนถึงการปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการทำงาน วิธีการติดตามและควบคุมกำกับการลงคะแนนเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง การประเมินผลการหาเสียง การติดตามประเมินผลการเลือกตั้ง ฝ่ายวางกำลังจะมีงานหลักที่จะต้องดำเนินการ คือ งานสถิติงานสำรวจและประเมินผล งานวางแผนการเลือกตั้ง

2. ฝ่ายปฏิบัติการ จะทำหน้าที่ในการดำเนินการติดตามวางแผนงานที่ได้วางเอาไว้ โดยจะลงไปทำการหาเสียงอย่างจริงจัง

3. ฝ่ายข่าวและการประเมิน จะทำหน้าที่ในด้านการข่าว ซึ่งรวมถึงการหาข่าว การกรองข่าว การสร้างหรือปล่อยข่าว การแก้ข่าว การแถลงข่าว รวมทั้งการติดตามตรวจสอบข่าว เพื่อใช้ในการวางแผนและปรับปรุงแผนให้ทันสมัย

4. ฝ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์ จะทำหน้าที่ในด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ ความเหมาะสมและความดี ความสามารถของผู้สมัครในทุกรูปแบบ เพื่อดึงดูดคะแนนเสียงของประชาชน โดยจะรับผิดชอบงานด้านจัดทำแผ่นป้ายโฆษณา โปสเตอร์ เอกสารต่าง ๆ รวมทั้งหา

จัดเตรียมรถโฆษณา โดยจะต้องทำงานประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ให้สอดคล้องกับแผนงาน หรือปฏิทินงานที่ฝ่ายวางแผนกำหนด

5. ฝ่ายการเงินและธุรการ จะทำหน้าที่ในการจัดหาทุนเพื่อใช้ในการรณรงค์หาเสียง การกำหนดวิธีการรับจ่ายเงิน และพิจารณาค่าใช้จ่ายทุกรายการในการหาเสียง การบริหารการเงินที่ มีความสำคัญอย่างมากต่อการหาเสียง โดยเฉพาะในช่วงวันใกล้วันเลือกตั้ง

6. ฝ่ายเสบียงและการต้อนรับ จะทำหน้าที่จัดหาและดูแลเกี่ยวกับอาหาร และ เครื่องดื่มต่างๆ สำหรับบุคลากรที่ช่วยในการหาเสียง รวมทั้งการเลี้ยงห้วคณะและประชาชนกลุ่ม ต่างๆ ที่ศูนย์ได้วางแผนไว้ หรือจัดเตรียมไว้บริการชาวบ้าน หรือผู้สนับสนุนจากหมู่บ้านต่างๆ ที่ถือเป็นธรรมเนียมไว้บริการผู้แทนของตนในการช่วยหาเสียงด้วย

2.2 การจัดระบบห้วคณะ ห้วคณะมีความสำคัญต่อการหาเสียงเป็นอย่างมาก สำหรับสังคมการเมืองไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งแห่งความสำเร็จของผู้สมัครรับเลือกตั้งมาจากการมี ห้วคณะที่มีประสิทธิภาพ สามารถหาคะแนนให้กับผู้สมัครได้เป็นจำนวนมาก แม้ว่าความคิดเห็น ของคนทั่วไปที่มีต่อห้วคณะเป็นไปในแง่ลบที่ว่า “ห้วคณะ คือบุคคลที่ช่วยหาเสียงให้กับ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยใช้เล่ห์เหลี่ยม กลโกง หรืออามิสสินจ้างกับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง เพื่อชักจูงให้ เลือกผู้สมัครที่เขาสนับสนุนจนได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง โดยที่ห้วคณะมักจะหวังสินจ้าง รางวัลจากผู้สมัครเป็นการตอบแทน หรือยักยอกสิ่งของเงินทองที่ผู้สมัครให้ไว้ตัดสินใจบนชาวบ้าน บางส่วนมาเป็นของตน ส่วนคนที่ช่วยผู้สมัครหาเสียงอย่างเต็มที่โดยไม่หวังผลตอบแทนส่วนใหญ่นิยมเรียกตัวเองว่า ผู้สนับสนุน มากกว่า ห้วคณะ ” ดังนั้น “ผู้สนับสนุน” หรือ “ห้วคณะ” ก็คือ บุคคลที่สามารถหาคะแนนเสียงให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งได้ โดยไม่คำนึงว่าจะใช้วิธีการอย่างไรมา แสวงหาความสนับสนุนให้กับผู้สมัครของตน ห้วคณะจึงเป็นกลไกที่สำคัญภายในกระบวนการ หาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเสมือนแขนขาที่สำคัญในการประสานงาน ติดต่อบริการกระตุ้น ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของผู้สมัครที่เขาสนับสนุน

หน้าที่ของห้วคณะ เพิ่มพงษ์ เชาวลิต & ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี (2531 หน้า 27 - 34) ได้ แบ่งหน้าที่ของห้วคณะออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนวันเลือกตั้ง ขั้นตอนวันเลือกตั้ง และ ขั้นตอนหลังวันเลือกตั้ง

2.2.1. ขั้นตอนก่อนวันเลือกตั้ง ห้วคณะมีหน้าที่สำคัญดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ทางหลักการ การประชาสัมพันธ์ในระยะนี้คือ การโฆษณาให้ผู้ เลือกตั้งทราบถึงประวัติ การศึกษา การทำงาน ประสบการณ์และนโยบายของผู้สมัคร เพื่อให้ผู้ เลือกตั้งเกิดความนับถือศรัทธาพร้อมที่จะลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัคร ส่วนวิธีการประชาสัมพันธ์จะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของผู้สมัครเอง

2. การสำรวจหาข้อมูลพื้นฐานของท้องถิ่นที่มีผลต่อการเลือกตั้ง เช่น สภาพท้องถิ่น ความนิยม ทศนคติ ความต้องการของชุมชน จำนวนรายชื่อผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งพร้อมเลขบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลเหล่านั้น เป็นต้น

3. งานการข่าว หมายถึง กิจกรรมในการหาข่าว สร้างข่าว ปลอ่ยข่าว ลงข่าว คอบโต้ข่าว โยมีจุดประสงค์หลักที่จะสืบทราบความเคลื่อนไหวของฝ่ายตน รวมทั้งล่อลวงให้คู่แข่งเข้าใจสภาพของฝ่ายตนผิดพลาดไป

4. การรักษาฐานคะแนนเสียงของผู้สมัคร การรณรงค์หาเสียงทุกรูปแบบของทั้งฝ่ายผู้สมัครและหัวหน้าคะแนนล้วนเป็นไปเพื่อการรักษาฐานคะแนนเสียงทั้งสิ้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครกับหัวหน้าคะแนนจะเป็นปัจจัยชี้ว่าฐานคะแนนเสียงนั้นๆ จะมีความมั่นคงหรือไม่ การรักษาฐานคะแนนเสียงของหัวหน้าคะแนนดำรงอยู่นานเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้ากับชาวบ้านเป็นสำคัญ ความสัมพันธ์นี้อยู่ด้วยสายใยแห่งระบบอุปถัมภ์หรือระบบอาวุโส

รูปแบบในการหาเสียงที่เปิดเผยหรือเป็นทางการ สมบัติ จันทรวงศ์ (2530, หน้า 30 - 36) ได้จำแนกรูปแบบในการหาเสียงที่เปิดเผยหรือเป็นทางการไว้ ดังนี้

1. การใช้สิ่งพิมพ์และการประชาสัมพันธ์ เป็นการรณรงค์หาเสียงอย่างเป็นทางการเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในเขตเลือกตั้งได้รู้จักกับผู้สมัคร โดยจะทำเป็นป้ายคัดเอาท์ขนาดใหญ่ บอกชื่อ สังกัดพรรคพร้อมคำขวัญและรูปภาพของผู้สมัคร นอกจากนั้นก็มีโปสเตอร์หรือใบปลิว หรือการ์ดขนาดเล็กๆ สำหรับแนะนำตัวผู้สมัคร ซึ่งอาจจะออกมาเป็นระยะ ในช่วงระหว่างที่ทำการหาเสียง นอกจากนี้จะมีการใช้รถที่มีโปสเตอร์หรือแผ่นป้ายโฆษณาชื่อ รูป หมายเลขประจำตัวของผู้สมัครให้วิ่งกระจายเสียงไปตามชุมชนต่างๆ เพื่อให้ประชาชนทราบข่าวสารของผู้สมัคร ในกรณีที่ผู้สมัครไม่ได้ออกไปสัมผัสประชาชนโดยตรง

2. การปราศรัยหาเสียง จะมีอยู่หลายแบบ คือ อาจเป็นการปราศรัยที่ทำไปอย่างมีพิธีการ มีการจัดเวลาการปราศรัยที่มีการนัดหมายหรือประชาสัมพันธ์ไว้ล่วงหน้า หรืออาจจะเป็นแบบที่ผู้สมัครได้รับเชิญให้ขึ้นเวทีปรากฏตัวและกล่าวคำปราศรัยในงานพิธีต่างๆ ที่หัวหน้าคะแนนอ้างโอกาสจัดขึ้น เช่น งานบวชนาค งานศพ งานวันเกิด ฯลฯ หรืออาจจะเป็นแบบที่มีองค์กรอะไรสักอย่างในเขตจังหวัดที่มีลักษณะภายนอกเป็นองค์กรทางการเมือง เช่น หอการค้าจังหวัด จัดอภิปรายขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ผู้สมัครที่เป็นหัวหน้าทีมมีโอกาสมาแถลงนโยบาย หรือให้ประชาชนผู้เข้าฟังได้ซักถามข้อสงสัยข้อข้องใจได้ เป็นต้น อย่างไรก็ตามการปราศรัยเพื่อหาเสียงโดยตรงอาจจะเป็นวิธีหลักในบางจังหวัดซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูง แต่ในบางพื้นที่อาจเป็นเพียงผลพลอยได้ของการประชาสัมพันธ์กับผู้สมัครให้เป็นที่รู้จักเท่านั้น

3. การเข้าถึงตัวผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการหาเสียงแบบที่นิยมกัน เรียกว่า “การเกาะประตูบ้าน” เป็นที่นิยมกันมากในผู้สมัครเลือกตั้งหน้าใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ชุมชนที่มี

คนหนาแน่น เพราะนอกจากจะได้ภาพพจน์ว่าเป็นผู้สมัครที่เข้าถึงได้แล้ว ยังจะดูเป็นการสร้างความรู้สึกสนิทสนมใกล้ชิดกับประชาชนและชาวบ้านได้ในเวลาอันสั้น

4. การใช้สื่อมวลชนเพื่อการหาเสียง สื่อมวลชนทุกประเภทโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มีบทบาทที่สำคัญในการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการหาเสียงของพรรคการเมืองต่างๆ ในระดับชาตินักการเมืองที่เงินเวที่จะพยายามอาศัยคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่มีความสำคัญมากขึ้น

นอกจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติแล้ว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบางจังหวัดยังเป็นเครื่องมือในการหาเสียงที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล แต่เนื่องจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นมีจำนวนพิมพ์ที่จำกัดและมีผู้อ่านจำกัดอยู่ในเขตเมืองเป็นส่วนใหญ่ การหาเสียงโดยหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงมีเป้าหมายค่อนข้างจำกัด นอกจากนี้ยังมีสื่อวิทยุและ โทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่ใช้ในการหาเสียงที่ยังมีใช้กันน้อย

นอกจากแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ การเลือกตั้งและพรรคการเมืองและแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารและขั้นตอนการหาเสียงของพรรคการเมือง จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ดำเนินการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ต่อไป

5. ปัจจัยที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ โดยมีปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากรของพรรค ปัจจัยด้านนโยบายของพรรค ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของพรรค ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1. **ปัจจัยด้านบุคลากร** คำว่านักการเมืองหมายถึง ผู้ฝึกฝนในทางการเมือง, ผู้ที่ทำหน้าที่ทางการเมือง เช่น รัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา ลักษณะที่ดีของนักการเมืองที่พึงประสงค์ แบ่งเป็น 3 ลักษณะสำคัญ ดังนี้

1.1 **ภูมิรู้** ลักษณะของนักการเมืองที่ดีต้องมีความรู้ความสามารถด้านการบริหาร การจัดการทางการเมือง ตลอดจนเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดี เฉลียวฉลาด เชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ๆ

1.2 **ภูมิธรรม** ลักษณะของนักการเมืองที่ดีจะต้องมีความประพฤติดี เว้นจากการทุจริต คดโกง ทั้งกาย วาจาและใจ นอกจากนี้ยังจะต้องมีจรรยาบรรณและคุณธรรมสูง ซื่อสัตย์ เสียสละ ยุติธรรม และมานะอดทน

1.3 **ภูมิฐาน** ลักษณะของนักการเมืองที่ดีจะต้องมีบุคลิกภาพ รูปร่างท่าทางที่ดี แต่งกายสะอาด เรียบร้อย น่าเลื่อมใสศรัทธา หนักแน่น มีความเป็นผู้นำพรรคประชาธิปัตย์มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

เป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของบุคลากรผู้สมัครเลือกตั้งมณฑลฉนวนใต้แก่ นาย ประมวล เหมเป็ย

2. **ปัจจัยด้านนโยบายของพรรค** พรรคประชาธิปัตย์มีนโยบายที่ให้ความสำคัญด้านอุดมการณ์ ที่มั่นคง หัวใจที่สำคัญคือการฟื้นฟูเศรษฐกิจชนบท เร่งลงทุนระบบชลประทาน เพื่อให้พื้นที่ที่ขาด แคลนน้ำมีน้ำใช้เพื่อการเกษตร อาทิ โครงการมันสำปะหลังแก่เงิน การจัดตั้งกองทุนเศรษฐกิจ พอเพียง การดำเนินการด้านระบบขนส่ง การพัฒนาคนและการศึกษา เด็กทุกคนจะต้องเรียนฟรี ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย สนับสนุนอุปกรณ์การศึกษา จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อ การศึกษา และการฟื้นฟูประชาธิปไตยที่เน้นการเมืองที่มีส่วนร่วม ไม่แบ่งแยกประชาชนออกจาก การเมือง ไม่ทำให้ความแตกแยกทางสังคมลุกลามบานปลาย ย้ำถึงความสุจริต

นโยบายของพรรคการเมือง เป็นเหมือนสัญญาที่พรรคการเมืองนั้นให้กับประชาชนและ จะต้องดำเนินกิจการดังกล่าวตามที่สัญญาไว้ หากได้รับการเลือกให้มารับหน้าที่บริหารประเทศ

3. **ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือของพรรค** ความน่าเชื่อถือ คือ ความนับถือที่ประชาชนมีต่อ พรรคการเมือง พรรคการเมืองจะต้องทำให้ประชาชนรู้สึกเชื่อมั่นและมีทัศนคติในทางบวกต่อ พรรคของตน จะต้องทำให้ประชาชนรู้สึกถึงความรับผิดชอบที่พรรคการเมืองนั้นมีต่อสังคมและ ประเทศชาติ ความน่าเชื่อถือของพรรคการเมืองอยู่ที่การทำตามนโยบายและภาพลักษณ์ของตัว บุคลากรและภาพลักษณ์โดยรวมของพรรคด้วย

4. **ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์** การประชาสัมพันธ์มีส่วนในการตัดสินใจของประชาชน เพราะการประชาสัมพันธ์คือการสร้างภาพลักษณ์ที่ติดอกคู่สายตาประชาชน ประชาชนสามารถมี ทัศนคติทั้งในทางบวกและทางลบต่อพรรคการเมืองนั้นๆ ได้จากการรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อที่ใช้ ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเครื่องมือสื่อสารต่างๆ ที่ช่วยในการดำเนินงานสร้างภาพลักษณ์ให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างกว้างขวาง ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น รวมทั้งการใช้การโฆษณาเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จุฑาทิพย์ สุขรังสรรค์ (2538, หน้า 127) ได้ศึกษาแบบแผนพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งในการ เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและ สังคม มีความสัมพันธ์กับแบบแผนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังนี้

1. ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลางขึ้นไป มีการศึกษาสูง อยู่ในช่วงวัยหนุ่ม สาว (20 – 30 ปี) จนถึงวัยกลางคน (30 – 40 ปี) มีแนวโน้มไปลงคะแนนเสียงโดยสำนึกของตนเอง มากกว่าการปลุกกระดม (Mobilized) แต่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครได้ช้าและมีความแน่นอนในการ ตัดสินใจน้อยกว่าผู้มีวัยสูงอายุ

2. ผู้ไปใช้สิทธิในทุกฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับตัวผู้สมัครและนโยบายมากกว่าพรรคการเมือง
3. ผู้ที่ให้ความสำคัญในชื่อเสียงของพรรคและความนิยมต่อหัวหน้าพรรคสามารถตัดสินใจเลือกผู้สมัครได้เร็วกว่าผู้ที่สนใจในประเด็นอื่นๆ
4. มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเลือกตั้งของชาวกรุงเทพมหานครจากการที่มเกลเลือกโดยคำนึงถึงพรรคและนโยบายของพรรคมาเป็นการคำนึงถึงตัวผู้สมัครของพรรคมากกว่า

Table 1

เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง (2538) ได้ศึกษาความตั้งใจการใช้สิทธิเลือกตั้ง: กรณีศึกษาประชาชนเขตเลือกตั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีผลต่อความตั้งใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาการอยู่อาศัยในชุมชน การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยเพศชายมีความตั้งใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งสูงกว่าเพศหญิง ประชาชนที่อายุนอกมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่อายุน้อย ประชาชนที่สมรสแล้วมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าคนโสด ประชาชนที่มีการศึกษาสูงมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ส่วนประชาชนที่มีรายได้สูงมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้น้อย ประชาชนที่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองน้อย และประชาชนที่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย

ศิริเพ็ญ วิศิษฐ์พิทยา (2541) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2541 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบแผนของพฤติกรรมลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของสมาชิกเทศบาลตำบลแหลมฉบัง พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงด้วยความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และมีแรงจูงใจที่จะมุ่งหวังพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าสาเหตุอื่นๆ นอกจากนี้ อายุ ระดับการศึกษาและภูมิฐานะเดิมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

พีระพงษ์ พิพัฒน์เลิศสกุล (2543) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการไปใช้สิทธิการลงคะแนนเสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดตราด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภูมิหลังของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดตราด พบว่า ภูมิหลังของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความสัมพันธ์กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยอายุมีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะของหัวคะแนน ระดับการศึกษาและรายได้มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกคุณลักษณะของพรรคการเมือง และคุณลักษณะของหัวคะแนน อาชีพมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกพรรคการเมือง ส่วนปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการไปใช้สิทธิการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดตราด ได้แก่ คุณลักษณะของผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคการเมืองที่ดี หัวคะแนนที่ใกล้ชิด เชื่อถือได้

สุนันท์ อัครทวีทอง (2544) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนเขต 1 จังหวัดชลบุรี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเลือกตั้งแบบใหม่ที่มีความยุติธรรมดี และประชาชนเข้าใจต่อการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตและแบบบัญชีรายชื่อ นอกจากนี้ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อพรรคการเมือง มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกพรรคการเมือง ความคิดเห็นต่อหัวคะแนนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกหมายเลขรายบุคคล

ดิน ปรัชญพุดธิ์ (2544) ได้ดำเนินการศึกษาภูมิหลังทางเศรษฐกิจสังคม หมายถึง กระทั่งวง ทบวง กรม ที่ข้าราชการสังกัด สถานที่ทำงาน ลักษณะการปฏิบัติงาน ภูมิลำเนา อายุ เพศ สถานภาพสมรส จำนวนบุตรธิดา อาชีพบิดา การศึกษา การฝึกอบรม ความรู้พิเศษ อายุราชการ ระดับตำแหน่งเงินเดือน เครื่องราชฯ พบว่า ปัจจัยเหล่านี้ได้ก่อให้เกิดลักษณะของการส่งสมทางสังคมหรือสังคมประกิด กล่าวคือ มนุษย์ที่เป็นสมาชิกขององค์การ โดยเนื้อแท้แล้วได้รับการส่งสมทางสังคมมาก่อนที่จะเข้าทำงานตั้งแต่เกิดมาในครอบครัว ในโรงเรียน ในสถาบันการศึกษาหรือแม้แต่สถานที่ทำงานอื่นๆ ในแต่ละที่แต่ละแห่ง จะมีผู้ทำการส่งสมทางสังคม ให้ผู้ที่ทำการส่งสมทางสังคมให้ นั่นก็จะพยายามที่จะสร้างตัวแบบบรรเจิดค่านิยม ทศนคติ ความเชื่อ ตลอดจนความเข้าใจในบทบาททางสังคมของบุคคลที่จะมาเป็นสมาชิกใหม่ของสังคมนั้นๆ ในกระบวนการที่ผ่านมา ก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกขององค์การแต่ละองค์การนั้น เราอาจจะเรียกว่าบุคคลนั้นได้ผ่านการส่งสมทางสังคมมาก่อน ซึ่งในความเป็นจริง ผู้ที่เป็นตัวอย่างในการศึกษานี้ ย่อมได้รับการส่งสมทางสังคมมาไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไปตามอายุ เพศ สถานภาพทางสังคม

สรุปได้ว่าคุณลักษณะทางด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ในขณะที่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษามีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวก มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และที่ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนิสิต/นักศึกษา รวมทั้งลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ในส่วนของ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์และพฤติกรรม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ทั้งในระบบสัดส่วนและระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ในขณะที่ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนและระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัด ชลบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของพรรค ประชาธิปัตย์ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของ ประชาชน ในจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี สาระสำคัญถึงวิธีการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และจะนำไป วิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้คือ

- 1.กลุ่มประชากร
- 2.กลุ่มตัวอย่าง
- 3.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.การวิเคราะห์ข้อมูล

1.กลุ่มประชากร

คือ ประชาชนสัญชาติไทยที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรี

2.กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 200 คน จาก ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรีจำนวนทั้งหมด 873,321 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบ บังเอิญ (Accidental Sampling) ที่กำหนดอายุ พื้นที่อาศัย และสิทธิในการลงคะแนนเสียงภายใน จังหวัดชลบุรีเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 โดยจะพยายามเก็บทุกช่วงอายุ คือ บริเวณห้างสรรพสินค้า เจริญไทย ห้างสรรพสินค้าเดอะพอร์มพลาซ่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 สภ.เมืองชลบุรี สวน สุขภาพเทศบาลเมืองชลบุรี ตลาดสดบ้านสวน ห้างสรรพสินค้าแหลมทองสาขาบางแสน มหาวิทยาลัยบูรพา สวนสาธารณะบางแสนล่าง(หาดวอนนภา)

สาเหตุที่เลือกบริเวณอำเภอเมืองชลบุรีเนื่องจากเป็นสถานที่ที่เป็นจุดศูนย์กลางรวมของประชากร ที่สามารถแจกแบบสอบถามได้ครอบคลุม และตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถแจกแจงตามสมมติฐานได้ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรค
ประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปไตย”

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปไตยที่
แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ ภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปไตย”

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ให้กับพรรคประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับ
ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปไตย

ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปไตย”

ตัวแปรตาม คือ ภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปไตย”

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปไตย

ตัวแปรต้น คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปไตย”

ตัวแปรตาม คือ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปไตย

ตัวแปรต้น คือ ภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปไตย”

ตัวแปรตาม คือ การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่สร้างมาจากเอกสารต่างๆ ทฤษฎี แนวคิด

วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะแบ่งแบบสอบถามออกเป็น ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลในลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ภูมิลำเนา

ระดับการศึกษา และรายได้หลักต่อเดือน มีลักษณะคำถาม เป็นแบบปลายปิด

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ได้แก่ ประเภทสื่อ และความบ่อยครั้งในการแสวงหา

ข่าวสาร

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปัตย์” ในทัศนะของประชาชน เช่น ใน

ด้านของนโยบายของพรรค การทำประชาสัมพันธ์ของพรรค นโยบายของพรรค และด้านอื่นๆ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อมูลจากการวัดตัวแปรต่างๆ ได้กำหนดเกณฑ์วัดค่าตัวแปรต่างๆ ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสาร ประกอบด้วย ใช้สื่อเพื่อเปิดรับข่าวสาร

1.1 ความบ่อยครั้งในการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปัตย์” โดยการกำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

บ่อยมาก	5	คะแนน
บ่อย	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
ไม่บ่อยนัก	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	1	คะแนน

จากนั้นนำมาจัดระดับค่าเฉลี่ยแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 1.00 - 2.33 หมายถึง มีการเปิดรับข่าวสารน้อย

คะแนนระดับ 2.34 - 3.67 หมายถึง มีการเปิดรับข่าวสารปานกลาง

คะแนนระดับ 3.68 - 5.00 หมายถึง มีการเปิดรับข่าวสารมาก

2. คำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี มี

เกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท (Likert 's Scale) ที่มีการประเมิน 5 ระดับ

ตามลักษณะข้อความที่ใช้วัดภาพลักษณ์ ดังนี้

2.1 ข้อความแสดงทัศนคติที่ใช้วัดภาพลักษณ์ต่อ “พรรคประชาธิปัตย์”

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
เฉยๆ	3	คะแนน

ไม่เห็นด้วย 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

จากนั้นนำมาจัดระดับค่าเฉลี่ย แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 1.00 - 2.33 หมายถึง เห็นด้วยกับภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปัตย์”

คะแนนระดับ 2.34 - 3.67 หมายถึง เห็นด้วยปานกลางกับภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปัตย์”

คะแนนระดับ 3.68 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุดกับภาพลักษณ์ของ “พรรคประชาธิปัตย์”

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างในอำเภอเมืองชลบุรี คือ บริเวณห้างสรรพสินค้าเฉลิมไทย ห้างสรรพสินค้าเดอะพอร์มพลาซ่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 สภ.เมืองชลบุรี สวนสุขภาพเทศบาลเมืองชลบุรี ตลาดสดบ้านสวน ห้างสรรพสินค้าแหลมทองสาขาบางแสน มหาวิทยาลัยบูรพา สวนสาธารณะบางแสนล่าง (หาดวอนนภา) เพราะบริเวณอำเภอเมืองชลบุรีเป็นสถานที่ที่เป็นจุดศูนย์รวมของประชากรที่สามารถแจกแบบสอบถามได้ครอบคลุม และตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างให้สละเวลาเพื่อตอบแบบสอบถาม แล้วรับคืนทันที

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 200 ชุด มาประมวลข้อมูล แล้วนำไปวิเคราะห์ตามวิธีการแบบสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในการคำนวณค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี” โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจจากประชากรในเขตตัวเมืองชลบุรี บริเวณหน้าห้างเฉลิมไทย สถานีตำรวจภูธรภาค 2 สภอ.เมืองชลบุรี สวนสุขภาพเมืองชลบุรี เขตเทศบาลเมืองแสนสุข บริเวณหน้าห้างแหลมทอง มหาวิทยาลัยบูรพาสวนสาธารณะบางแสนล่างและเขตอำเภอศรีราชา จำนวน 200 คน สามารถนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่ลำดับได้ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยแสดงผลเป็นร้อยละและค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์
- 1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์
- 1.3 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน
- 1.4 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าสถิติ

- 2.1 สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
- 2.2 สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
- 2.3 สมมติฐานที่ 3 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน
- 2.4 สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์
- 2.5 สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์
- 2.6 สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

(N = 200)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	86	43
หญิง	114	57
รวม	200	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง มีจำนวนทั้งหมด 114 คน คิดเป็นร้อยละ 57 และเพศชาย มีจำนวนทั้งหมด 86 คน คิดเป็นร้อยละ 43

ตารางที่ 2 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

(N = 200)

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18 - 25	72	36
26 - 35	58	29
36 - 45	41	20.5
46 - 55	19	9.5
56 ปีขึ้นไป	10	5
รวม	200	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วงอายุ 18 – 25 ปี มีจำนวนทั้งหมด 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36 อายุ 26 – 35 ปี มีจำนวนทั้งหมด 58 คน คิดเป็นร้อยละ 29 อายุ 36 – 45 ปี มีจำนวนทั้งหมด 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 อายุ 46 – 55 ปี มีจำนวนทั้งหมด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และอายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 3 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการศึกษา

(N = 200)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	7	3.5
มัธยมศึกษา	37	18.5
อนุปริญญา/ปวช./ปวส.	39	19.5
ปริญญาตรี	109	54.5
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	8	4
รวม	200	100

จากตารางที่ 3 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวนทั้งหมด 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ระดับอนุปริญญา/ปวช./ปวส. มีจำนวนทั้งหมด 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ระดับปริญญาตรี มีจำนวนทั้งหมด 109 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีจำนวนทั้งหมด 8 คนคิดเป็นร้อยละ 4

ตารางที่ 4 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

(N = 200)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	20	10
พนักงานบริษัท	37	18.5
พนักงานโรงงาน	10	5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	69	34.5
รับจ้างทั่วไป	18	9
พ่อบ้านแม่บ้าน	5	2.5
นิสิต/นักศึกษา	41	20.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวนทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อาชีพพนักงานบริษัท มีจำนวนทั้งหมด 37 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 อาชีพพนักงาน

โรงงาน มีจำนวนทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5 อาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวนทั้งหมด 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 อาชีพรับจ้างทั่วไป มีจำนวนทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9 อาชีพ พ่อบ้าน/แม่บ้าน มีจำนวนทั้งหมด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และอาชีพนิสิต / นักศึกษา มีจำนวน ทั้งหมด 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ตารางที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 200)

ประเภทของสื่อ	ค่าเฉลี่ย	SD	แปรผล
1. พ่อ แม่ พี่ น้องญาติ	2.3300	1.21593	น้อย
2. เพื่อนหรือคนรู้จัก	2.6550	1.11453	ปานกลาง
3. ผู้เกี่ยวข้องกับพรรค ประชาธิปัตย์	1.8000	1.13863	น้อย
4. หนังสือพิมพ์	3.4050	1.20342	ปานกลาง
5. โทรทัศน์	3.8150	1.12566	มาก
6. วิทยุ	2.6650	1.24520	ปานกลาง
7. อินเทอร์เน็ต	2.1600	1.31264	น้อย
8. สารประชาธิปัตย์ ฉบับพิเศษ	2.1200	1.18856	น้อย
9. โปสเตอร์	3.0900	1.27673	ปานกลาง
10. ป้ายโฆษณา	3.2350	1.24802	ปานกลาง
11. แผ่นพับ	2.7150	1.13588	ปานกลาง
12. ใบปลิว	2.7000	1.18619	ปานกลาง
13. งานแถลงนโยบาย พรรค	2.2800	1.14812	น้อย
14. เวทีปราศรัย	2.0350	1.14030	น้อย
15. การลงพื้นที่พบ ประชาชน	1.8800	1.10985	น้อย
รวม	2.5923	0.73800	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.5923 โดยมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อต่างๆ ดังนี้ พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ มีค่าเฉลี่ย 2.3300 อยู่ในระดับน้อย เพื่อนหรือคนรู้จัก มีค่าเฉลี่ย 2.6550 อยู่ในระดับปานกลาง ผู้เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ มีค่าเฉลี่ย 1.8000 อยู่ในระดับน้อย หนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 3.4050 อยู่ในระดับปานกลาง โทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.8150 อยู่ในระดับบาก วิทยุ มีค่าเฉลี่ย 2.6650 อยู่ในระดับปานกลาง อินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ย 2.1600 อยู่ในระดับน้อย สารประชาธิปัตย์ฉบับพิเศษ มีค่าเฉลี่ย 2.1200 อยู่ในระดับน้อย โปสเตอร์ มีค่าเฉลี่ย 3.0900 อยู่ในระดับปานกลาง ป้ายโฆษณา มีค่าเฉลี่ย 3.2350 อยู่ในระดับปานกลาง แผ่นพับ มีค่าเฉลี่ย 2.7150 อยู่ในระดับปานกลาง ใบปลิว มีค่าเฉลี่ย 2.7000 อยู่ในระดับปานกลาง งานแถลงนโยบายพรรค มีค่าเฉลี่ย 2.2800 อยู่ในระดับน้อย เวทีปราศรัย มีค่าเฉลี่ย 2.0350 อยู่ในระดับน้อย การลงพื้นที่พบประชาชน มีค่าเฉลี่ย 1.8800 อยู่ในระดับน้อย

1.3 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน

ตารางที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในด้านต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง
(N = 200)

ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์	ค่าเฉลี่ย	SD	แปรผล
ด้านพรรคประชาธิปัตย์			
1. เป็นพรรคการเมืองที่จัดตั้งมานานมีความน่าเชื่อถือ	3.9050	0.78681	บวก
2. เป็นพรรคทางเลือกใหม่ของคนรุ่นใหม่	3.6800	0.80676	บวก
3. หัวหน้าพรรคมีความสามารถ	3.8650	0.74130	บวก
4. หัวหน้าพรรคมีบุคลิกภาพดี	4.0400	0.72181	บวก
5. หัวหน้าพรรคมีความน่าเชื่อถือ	3.8950	0.75951	บวก
รวม	3.8770	0.63426	บวก
ด้านผู้สมัครสมาชิกผู้แทนราษฎร (ส.ส.)			
1. เป็นผู้มีความรู้	3.7600	0.69629	บวก

2. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต	3.4200	0.82279	ปานกลาง
3. บุคลิกน่าเชื่อถือ	3.5850	0.71788	ปานกลาง
4. มีความจริงใจ	3.4400	0.74779	ปานกลาง
5. มีความสามารถ	3.7000	0.70176	บวก
รวม	3.5810	0.64772	บวก
ด้านนโยบายพรรค			
1. นโยบายพรรคสามารถทำได้จริง	3.4000	0.81444	ปานกลาง
2. นโยบายพรรคตรงตามความต้องการของประชาชน	3.4750	0.79532	ปานกลาง
3. นโยบายของพรรคมีความแปลกใหม่	3.2200	0.86912	ปานกลาง
4. นโยบายของพรรคเอื้อประโยชน์ต่อคนชั้นกลาง	3.4800	0.83251	ปานกลาง
5. นโยบายพรรคสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคนชั้นได้	3.4650	0.82595	ปานกลาง
รวม	3.4080	0.67365	ปานกลาง
ด้านสื่อโฆษณาเชิงประชาสัมพันธ์ของพรรค			
1. สารประชาสัมพันธ์ฉบับพิเศษจัดทำได้เหมาะสม	3.4850	2.91759	ปานกลาง
2. ไปสเตอร์มีข้อมูลที่ดีและทันสมัย	3.3900	0.74206	ปานกลาง
3. แผ่นพับมีความสวยงามและมีข้อมูลที่ดี	3.3750	0.77289	ปานกลาง
4. การนำเสนอนโยบายพรรคทางสื่อโทรทัศน์มีความน่าสนใจ	3.5300	0.74287	ปานกลาง
5. รถโฆษณาหาเสียงน่าสนใจประกาศข้อมูลชัดเจน	3.4250	0.74643	ปานกลาง
รวม	3.4410	0.83234	ปานกลาง

กิจกรรมเฉพาะกิจ			
1. การจัดงานแถลงข่าว นโยบายพรรคที่น่าสนใจ	3.3100	0.77258	ปานกลาง
2. เวทีปราศรัยได้เหมาะสม น่าสนใจ	3.3050	0.83994	ปานกลาง
3. การลงพื้นที่พบประชาชนมี ความเหมาะสม	3.2350	0.92415	ปานกลาง
4. กิจกรรมรณรงค์แผนปฏิบัติ การณ์ 99 วันทำได้จริง จัดได้ อย่างเหมาะสม	3.2800	0.80924	ปานกลาง
5. กิจกรรมประชาสัมพันธ์ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะกับวาระ ประชาชนทุกที่ทุกเวลา จัดได้ น่าสนใจ แปลกใหม่	3.2750	0.84436	ปานกลาง
6. การเคาะประตูบ้านพบ ประชาชนมีความเหมาะสม	3.3550	0.93453	ปานกลาง
รวม	3.2933	0.68855	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในด้านพรรคประชาธิปัตย์
ในเชิงบวก ที่ค่าเฉลี่ย 3.8770 ด้านผู้สมัครสมาชิกผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในเชิงบวก ที่ค่าเฉลี่ย
3.5810 ด้านนโยบายพรรค ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.4080 ด้านสื่อโฆษณาเชิง
ประชาสัมพันธ์ของพรรค ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.4410 และด้านกิจกรรมเฉพาะกิจ ใน
ระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.2933

1.4 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550

ตารางที่ 7 ลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 200)

ลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เลือกผู้สมัครจากพรรคการเมืองเดียวกันแบบขกพรรค	146	73
2. เลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลจากหลายพรรค	54	27
รวม	200	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้านลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยเลือกผู้สมัครจากพรรคการเมืองเดียวกันแบบขกพรรค มีจำนวนทั้งหมด 146 คน คิดเป็นร้อยละ 73 และเลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลจากหลายพรรค มีจำนวนทั้งหมด 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27

ตารางที่ 8 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 200)

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบสัดส่วน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. พรรคประชาธิปัตย์	142	71
2. พรรคชาติไทย	5	2.5
3. พรรคเพื่อแผ่นดิน	3	1.5
4. พรรคประชากร	2	1
5. พรรคพลังประชาชน	32	16
6. พรรคมหาชนธิปไตย	3	1.5
7. พรรครวมใจไทยพัฒนา	4	2
8. พรรคอื่นๆ	9	4.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบสัดส่วน ให้กับพรรค ประชาธิปัตย์ มีจำนวนทั้งหมด 142 คน คิดเป็นร้อยละ 71 พรรคชาติไทย มีจำนวนทั้งหมด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 พรรคเพื่อแผ่นดิน มีจำนวนทั้งหมด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 พรรคประชากร มีจำนวนทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 พรรคพลังประชาชน มีจำนวนทั้งหมด 32 คน คิดเป็น ร้อยละ 16 พรรคมัชฌิมาธิปไตย มีจำนวนทั้งหมด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 พรรครวมใจไทย พัฒนา มีจำนวนทั้งหมด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และพรรคอื่นๆ มีจำนวนทั้งหมด 9 คน คิดเป็นร้อย ละ 4.5

ตารางที่ 9 ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 142) เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ใน ระบบสัดส่วน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ	92	64.8
2. คุณที่ตัวผู้สมัคร	38	26.8
3. คุณที่หัวหน้าพรรค	68	47.9
4. คุณจากผลงานของนักการเมืองพรรค	32	22.5
5. คุณพรรคที่สังกัด	34	23.9
6. คุณผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้	14	9.9
7. คุณทีมผู้สนับสนุน	14	9.9
รวม	142	100

จากตารางที่ 9 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชา ธิปัตย์ในระบบสัดส่วน โดยคุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ มีจำนวนทั้งหมด 92 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.8 คุณที่ตัวผู้สมัคร มีจำนวนทั้งหมด 38 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 คุณที่หัวหน้าพรรค มี จำนวนทั้งหมด 68 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 คุณจากผลงานของนักการเมืองพรรค มีจำนวนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 คุณพรรคที่สังกัด มีจำนวนทั้งหมด 34 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 คุณผลตอบแทน ที่ผู้สมัครเสนอให้ มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และคุณทีมผู้สนับสนุน มีจำนวน ทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ตารางที่ 10 ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 58) เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว	34	58.6
2. ชอบหัวหน้าพรรคอื่น	14	24.1
3. ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น	6	10.3
4. มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนพรรคอื่น	12	20.7
5. มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว	19	32.8
6. ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ	21	36.2
7. พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้	4	26.9
รวม	58	100

จากตารางที่ 10 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน โดยมีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว มีจำนวนทั้งหมด 34 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 ชอบหัวหน้าพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว มีจำนวนทั้งหมด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ มีจำนวนทั้งหมด 21 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และพอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้ มีจำนวนทั้งหมด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9

ตารางที่ 11 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งระบบแบ่งเขตเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 200)

การลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. พรรคประชาธิปัตย์	130	65
2. พรรคชาติไทย	16	8
3. พรรคเพื่อแผ่นดิน	1	0.5
4. พรรคประชากร	2	1
5. พรรคพลังประชาชน	24	12
6. พรรคภูมิใจไทย	6	3
7. พรรครวมใจไทยพัฒนา	2	1
8. พรรคอื่นๆ	19	9.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 11 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยเลือกพรรคประชาธิปัตย์ มีจำนวนทั้งหมด 130 คน คิดเป็นร้อยละ 65 พรรคชาติไทย มีจำนวนทั้งหมด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8 พรรคเพื่อแผ่นดิน มีจำนวนทั้งหมด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 พรรคประชากร มีจำนวนทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 พรรคพลังประชาชน มีจำนวนทั้งหมด 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12 พรรคภูมิใจไทย มีจำนวนทั้งหมด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3 พรรครวมใจไทยพัฒนา มีจำนวนทั้งหมด 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1 และพรรคอื่นๆ มีจำนวนทั้งหมด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 12 ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 130) เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ	86	66.2
2. คุณที่ตัวผู้สมัคร	47	36.2
3. คุณที่หัวหน้าพรรค	66	50.8
4. คุณจากผลงานของนักการเมืองพรรค	32	24.6
5. คุณพรรคที่สังกัด	20	15.4
6. คุณผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้	12	9.2
7. คุณทีมผู้สนับสนุน	4	3.1
รวม	130	100

จากตารางที่ 12 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยคุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ มีจำนวนทั้งหมด 86 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 คุณที่ตัวผู้สมัคร มีจำนวนทั้งหมด 47 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 คุณที่หัวหน้าพรรค มีจำนวนทั้งหมด 66 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 คุณจากผลงานของนักการเมืองพรรค มีจำนวนทั้งหมด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 คุณพรรคที่สังกัด มีจำนวนทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 คุณผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้ มีจำนวนทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และคุณทีมผู้สนับสนุน มีจำนวนทั้งหมด 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

ตารางที่ 13 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ของกลุ่มตัวอย่าง

(N = 70) เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว	33	47.1
2. ชอบหัวหน้าพรรคอื่น	14	20
3. ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น	12	17.1
4. มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนพรรคอื่น	14	20
5. มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว	36	51.4
6. ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ	25	35.7
7. พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้	3	4.3

จากตารางที่ 13 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยมีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว มีจำนวนทั้งหมด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ชอบหัวหน้าพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 12 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนพรรคอื่น มีจำนวนทั้งหมด 14 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว มีจำนวนทั้งหมด 36 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ มีจำนวนทั้งหมด 25 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 และพอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้ มีจำนวนทั้งหมด 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสถิติ
 สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
 พรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
 พรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการเปิดรับ
 ข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		การเปิดรับข่าวสาร		T
		ค่าเฉลี่ย	SD	
เพศ	ชาย	2.6093	0.73927	0.010
	หญิง	2.5795	0.74004	

จากตารางที่ 14 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับ
 ข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 1.2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		การเปิดรับข่าวสาร		F
		ค่าเฉลี่ย	SD	
อายุ (ปี)	18 – 25	2.5361	0.72457	0.810
	26 – 35	2.5092	0.75442	
	36 – 45	2.7285	0.74765	
	46 – 55	2.7193	0.65152	
	56 ปีขึ้นไป	2.6800	0.87534	

จากตารางที่ 15 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 1.3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		การเปิดรับข่าวสาร		F
		ค่าเฉลี่ย	SD	
การศึกษา	ประถมศึกษา	2.4476	0.81805	0.796
	มัธยมศึกษา	2.7027	0.79031	
	อนุปริญญา/ ปวช./ปวส.	2.6803	0.66106	
	ปริญญาตรี	2.5541	0.74875	
	ปริญญาโทหรือ สูงกว่า	2.3000	0.65320	

จากตารางที่ 16 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 1.4 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		การเปิดรับข่าวสาร		F
		ค่าเฉลี่ย	SD	
อาชีพ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.3833	0.60326	1.649
	พนักงานบริษัท	2.5766	0.75575	
	พนักงานโรงงาน	2.6400	0.61198	
	เกษตรกร/ประมง	3.5000	0.61283	
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	2.6251	0.77054	
	รับจ้างทั่วไป	2.9625	0.80663	
	พ่อบ้านแม่บ้าน	2.8000	0.69121	
	นิสิต/นักศึกษา	2.4276	0.68863	

จากตารางที่ 17 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชาธิปัตย์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกันมี
ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับภาพลักษณ์
เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์		T
		ค่าเฉลี่ย	SD	
เพศ	ชาย	3.4843	0.55996	0.524
	หญิง	3.4899	0.54040	

จากตารางที่ 18 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์
เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 2.2 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกันมี
 ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับภาพลักษณ์
 เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์		F
		ค่าเฉลี่ย	SD	
อายุ (ปี)	18 – 25	3.4626	0.49617	1.510
	26 – 35	3.4828	0.51371	
	36 – 45	3.4081	0.65254	
	46 – 55	3.5749	0.53131	
	56 ปีขึ้นไป	3.8538	0.59882	

จากตารางที่ 19 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์
 เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 2.3 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมี
 ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับ
 ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์		F	คู่แตกต่าง
		ค่าเฉลี่ย	SD		
การศึกษา	ประถมศึกษา	4.0055	0.17545	4.940*	1 > 2 2 > 4
	มัธยมศึกษา	3.6892	0.58325		
	อนุปริญญา/ ปวช./ปวส.	3.5661	0.69813		
	ปริญญาตรี	3.3567	0.45351		
	ปริญญาโทหรือ สูงกว่า	3.5000	0.37796		

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 20 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อ
 ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบความ
 แตกต่างรายคู่แบบ Scheffe พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับ
 พรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มตัวอย่าง
 ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่าลักษณะ
 กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 2.4 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกันมี
ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอาชีพกับภาพลักษณ์
เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะประชากร		ภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์		F	คู่แตกต่าง
		ค่าเฉลี่ย	SD		
อาชีพ	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.2731	0.48440	2.642*	5 > 7
	พนักงานบริษัท	3.4854	0.56674		
	พนักงาน โรงงาน	3.6769	0.44714		
	ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	3.5340	0.61967		
	รับจ้างทั่วไป	3.7628	0.39251		
	พ่อบ้านแม่บ้าน	3.7923	0.66428		
	นิสิต/นักศึกษา	3.3114	0.41262		

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อภาพลักษณ์
เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย
Scheffe แล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ใน
เชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนิสิต/นักศึกษา

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ตารางที่ 22 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

เพศ		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์			Chi-square
		ในระบบสัดส่วน			
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ชาย	จำนวน	65	21	86	1.538
	ร้อยละ	75.6	24.4	100	
หญิง	จำนวน	77	37	114	
	ร้อยละ	67.5	32.5	100	

จากตารางที่ 22 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ตารางที่ 23 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

เพศ		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ชาย	จำนวน	63	23	86	4.520*
	ร้อยละ	73.3	26.7	100	
หญิง	จำนวน	67	47	114	
	ร้อยละ	58.8	41.2	100	

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 23 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายเลือกลงคะแนนเสียงให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 73.3 ไม่เลือกลงคะแนนเสียงให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 26.7 ส่วนเพศหญิงเลือกลงคะแนนเสียงให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 58.8 ไม่เลือกลงคะแนนเสียงให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 41.2

สมมติฐานที่ 3.2 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกันมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

อายุ (ปี)		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์			Chi-square
		ในระบบสัดส่วน			
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
18 – 25	จำนวน	53	19	72	5.849
	ร้อยละ	73.6	26.4	100	
26 – 35	จำนวน	37	21	58	
	ร้อยละ	63.8	36.2	100	
36 – 45	จำนวน	29	12	41	
	ร้อยละ	70.7	29.3	100	
46 – 55	จำนวน	13	6	19	
	ร้อยละ	68.4	31.6	100	
56 ปีขึ้นไป	จำนวน	10	0	10	
	ร้อยละ	100	0	100	

จากตารางที่ 24 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ตารางที่ 25 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

อายุ (ปี)		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
18 – 25	จำนวน	45	27	72	6.056
	ร้อยละ	62.5	37.5	100	
26 – 35	จำนวน	38	20	58	
	ร้อยละ	65.5	34.5	100	
36 – 45	จำนวน	26	15	41	
	ร้อยละ	63.3	36.6	100	
46 – 55	จำนวน	11	8	19	
	ร้อยละ	57.9	42.1	100	
56 ปีขึ้นไป	จำนวน	10	0	10	
	ร้อยละ	100	0	100	

จากตารางที่ 25 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 3.3 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกันมี
การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการ
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

การศึกษา		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรค ประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ประถมศึกษา	จำนวน	7	0	7	4,368
	ร้อยละ	100	0	100	
มัธยมศึกษา	จำนวน	26	11	37	
	ร้อยละ	70.3	29.7	100	
อนุปริญญา / ปวช. / ปวศ.	จำนวน	26	13	39	
	ร้อยละ	66.7	33.3	100	
ปริญญาตรี	จำนวน	76	33	109	
	ร้อยละ	69.7	30.3	100	
ปริญญาโทหรือ สูงกว่า	จำนวน	7	1	8	
	ร้อยละ	87.5	12.5	100	

จากตารางที่ 26 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการ
ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ตารางที่ 27 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านการศึกษากับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

การศึกษา		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ประถมศึกษา	จำนวน	7	0	7	5.387
	ร้อยละ	100	0	100	
มัธยมศึกษา	จำนวน	24	13	37	
	ร้อยละ	64.9	35.1	100	
อนุปริญญา / ปวช. / ปวส.	จำนวน	22	17	39	
	ร้อยละ	56.4	43.6	100	
ปริญญาตรี	จำนวน	71	38	109	
	ร้อยละ	65.1	34.9	100	
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	จำนวน	6	2	8	
	ร้อยละ	75	25	100	

จากตารางที่ 27 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 3.4 ความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกันมีการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุต่างกันที่แตกต่างกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

อาชีพ		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรค ประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	จำนวน	11	9	20	9.926
	ร้อยละ	55	45	100	
พนักงานบริษัท	จำนวน	24	13	37	
	ร้อยละ	64.9	35.1	100	
พนักงานโรงงาน	จำนวน	7	3	10	
	ร้อยละ	70	30	100	
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	จำนวน	53	16	69	
	ร้อยละ	76.8	23.2	100	
รับจ้างทั่วไป	จำนวน	17	1	18	
	ร้อยละ	94.4	5.6	100	
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	จำนวน	3	2	5	
	ร้อยละ	60	40	100	
นิสิต/นักศึกษา	จำนวน	27	14	41	
	ร้อยละ	65.9	34.1	100	

จากตารางที่ 28 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ตารางที่ 29 ทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ด้านอายุกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

อาชีพ		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	จำนวน	12	8	20	4.627
	ร้อยละ	60	40	100	
พนักงานบริษัท	จำนวน	24	13	37	
	ร้อยละ	64.9	35.1	100	
พนักงานโรงงาน	จำนวน	7	3	10	
	ร้อยละ	70	30	100	
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	จำนวน	48	21	69	
	ร้อยละ	69.6	30.4	100	
รับจ้างทั่วไป	จำนวน	14	4	18	
	ร้อยละ	77.8	22.2	100	
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	จำนวน	3	2	5	
	ร้อยละ	60	40	100	
นิสิต/นักศึกษา	จำนวน	22	19	41	
	ร้อยละ	53.7	46.3	100	

จากตารางที่ 29 แสดงว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

ตารางที่ 30 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

หัวข้อ	ค่าสหสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์
การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์	1.795

จากตารางที่ 30 แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ตารางที่ 31 ทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์			Chi-square
		ในระบบสัดส่วน			
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
น้อย	จำนวน	50	28	78	2.956
	ร้อยละ	64.1	35.9	100	
ปานกลาง	จำนวน	80	26	106	
	ร้อยละ	75.5	24.5	100	
มาก	จำนวน	12	4	16	
	ร้อยละ	75	25	100	

จากตารางที่ 31 แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ตารางที่ 32 ทดสอบความแตกต่างระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์กับ พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับพรรค ประชาธิปัตย์		การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
น้อย	จำนวน	47	31	78	1.658
	ร้อยละ	60.3	39.7	100	
ปานกลาง	จำนวน	71	35	106	
	ร้อยละ	67	33	100	
มาก	จำนวน	12	4	16	
	ร้อยละ	75	25	100	

จากตารางที่ 32 แสดงว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ตารางที่ 33 ทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์		พฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ลบ	จำนวน	0	3	3	34.231*
	ร้อยละ	0	100	100	
ปานกลาง	จำนวน	75	51	126	
	ร้อยละ	59.5	40.5	100	
บวก	จำนวน	67	4	71	
	ร้อยละ	94.4	5.6	100	

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 33 แสดงว่าภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงลบ มีผลต่อการไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลางมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 59.5 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 40.5 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 94.4 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน ร้อยละ 5.6

ตารางที่ 34 ทดสอบความแตกต่างระหว่างภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ กับพฤติกรรม การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ภาพลักษณ์ของพรรค ประชาธิปัตย์		พฤติกรรมลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรค ประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง			Chi-square
		เลือก	ไม่เลือก	รวม	
ลบ	จำนวน	1	2	3	21.715 *
	ร้อยละ	33.3	66.7	100	
ปานกลาง	จำนวน	68	58	126	
	ร้อยละ	54	46	100	
บวก	จำนวน	61	10	71	
	ร้อยละ	85.9	14.1	100	

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 34 แสดงว่าภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงลบ มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 33.3 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 66.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลาง มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 54 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 46 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวก มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 85.9 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 14.1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อสำรวจการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ของประชาชนในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนจังหวัดชลบุรี
3. เพื่อสำรวจภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรีที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ลักษณะการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยผู้วิจัยได้มุ่งศึกษา “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี” และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างไว้ที่ 200 คน จากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ในจังหวัดชลบุรีจำนวนทั้งหมด 873,321 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ที่กำหนดอายุ พื้นที่อาศัย และสิทธิในการลงคะแนนเสียงภายในจังหวัดชลบุรีเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้อธิบายลักษณะกลุ่มประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน และพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้การหาค่าความแตกต่างแบบสถิติวิเคราะห์แบบไควสแควร์ (Chi-square), T-test และ One way ANOVA และค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson's Product Moment Correlation สามารถนำมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่ลำดับได้ต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 200 คน แบ่งเป็นเพศชาย 86 คน และเพศหญิง 114 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลาง หากพิจารณาการเปิดรับข่าวสารโดยแยกประเภทพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์โดยเปิดรับมากที่สุดจาก สื่อโทรทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ มีค่าเฉลี่ย 3.40 อันดับที่ 3 คือ ป้ายโฆษณา มีค่าเฉลี่ย 3.23 และน้อยที่สุด คือ ผู้เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน

กลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามประเด็น พบว่า

ด้านพรรคประชาธิปัตย์ ภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะเชิงบวกมากที่สุดคือ หัวหน้าพรรคมีบุคลิกภาพดี มีค่าเฉลี่ย 4.04

ด้านผู้สมัครสมาชิกผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนะเชิงบวกมากที่สุดคือ เป็นผู้มีความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.76

ด้านสื่อโฆษณาเชิงประชาสัมพันธ์ของพรรค ภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดคือ การนำเสนอนโยบายทางสื่อโทรทัศน์มีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย 3.53

และด้านกิจกรรมเฉพาะกิจ ภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดคือ การเคาะประตูบ้านพบประชาชนมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.35

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550

กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง คือ เลือกผู้สมัครจากพรรคการเมืองเดียวกันแบบยกพรรคมากที่สุด รองลงมาคือ เลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลจากหลายพรรค

ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบระบบสัดส่วน เลือกพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุด รองลงมาคือ พรรคพลังประชาชน อันดับที่ 3 คือ พรรคอื่นๆ คือ พรรคความหวังใหม่ พรรคประชากรไทย พรรคเกษตรกรไทย พรรคไทยร่ำรวย และพรรคคุณธรรม และน้อยที่สุดคือ พรรคประชากร

ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน คือ คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ รองลงมาคือ ดูที่หัวหน้าพรรค อันดับที่ 3 คือ ดูที่ตัวผู้สมัคร และน้อยที่สุด คือ ดูผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้และดูทีมผู้สนับสนุน

ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน คือ มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว รองลงมาคือ ขอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ อันดับที่ 3 คือ มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว และน้อยที่สุดคือ พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้

ผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแบบระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เลือกพรรคประชาธิปัตย์มากที่สุด รองลงมาคือ พรรคพลังประชาชน อันดับที่ 3 คือ พรรคอื่นๆ คือ พรรคความหวังใหม่ พรรคเพื่อไทย พรรคเครือข่ายชาวนาแห่งประเทศไทย และพรรคเกษตรกรไทย และน้อยที่สุดคือ พรรคภูมิใจไทย พรรครวมใจชาติพัฒนา

ปัจจัยในการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง คือ คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ รองลงมาคือ คู่ที่หัวหน้าพรรค อันดับที่ 3 คือ คู่ที่ตัวผู้สมัคร และน้อยที่สุด คือ คู่ทีมผู้สนับสนุน

ปัจจัยในการไม่เลือกพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง คือ มีผู้สมัคร ส.ส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว รองลงมาคือ มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว อันดับ 3 คือ ขอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ และน้อยที่สุดคือ พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

1. เพศ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

2. อายุ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

3. ระดับการศึกษา

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

4. อาชีพ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชานิยมที่แตกต่างกัน

1. เพศ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชานิยม

2. อายุ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชานิยม

3. ระดับการศึกษา

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชานิยม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อาชีพ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรค
ประชานิยมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียง
เลือกตั้ง ให้กับพรรคประชานิยมที่แตกต่างกัน

1. เพศ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ให้กับพรรคประชานิยมในระบบสัดส่วน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ให้กับพรรคประชานิยมในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งทางสถิติที่ 0.05

2. อายุ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ให้กับพรรคประชานิยมในระบบสัดส่วน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
ให้กับพรรคประชานิยมในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

3. ระดับการศึกษา

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งให้กับพรรคประชานิยมในระบบสัดส่วน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งให้กับพรรคประชานิยมในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

4. อาชีพ

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนคติของประชาชน

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

1. สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจาก ถึงการเปิดรับข่าวสารไม่ได้เกิดจากลักษณะประชากรศาสตร์ อาจเกิดจากพรรคประชาธิปัตย์มีการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์เป็นจำนวนมาก โดยกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่จึงมีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เห็นว่า ลักษณะประชากรศาสตร์ด้าน เพศ อายุ การศึกษา และอาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้ส่งผลต่อการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีกระบวนการในการเลือกรับสาร (Selective Process) ของ แคลปเปอร์ (Klapper : 1960) จากกระบวนการขั้นที่ 1 ไว้ว่า การเลือกรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) กล่าวคือ ผู้รับสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักจะเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตน เพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจ หรือทัศนคติที่อยู่เดิมแล้ว เพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจ ที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจที่เรียกว่า Cognitive Dissonance ฉะนั้น การลดหรือหลีกเลี่ยงภาวะดังกล่าวได้ก็ต้องแสวงหาข่าวสารหรือเลือกสรรเฉพาะข่าวที่สอดคล้องกับความคิดของตน

ของขวัญเรือน กิตติวัฒน์ (2541:23) กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะเปิดรับข่าวสารตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อใดอย่างใรนั้นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนด คือปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็นกลุ่มอ้างอิงในการตัดสินใจจะแสดงพฤติกรรมใดก็ตาม นั่นก็คือ มักจะสอดคล้องตามกลุ่มในความคิด ทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. สมมติฐานที่ 2 ลักษณะประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ แตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ แตกต่างกัน ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่าลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เพราะแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีการเรียนรู้จากการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา สถาบันการศึกษา ตลอดจนการมีประสบการณ์ชีวิตที่ต่างกันไปจึงทำให้เป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่ทำให้มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกันไป ด้วยและอาชีพที่แตกต่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพนิสิต-นักศึกษา เพราะอาชีพที่แต่ละบุคคลกระทำนั้นมีความ

แตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลา สถานที่ เช่น หน่วยงาน บริษัท หรือห้างร้านต่างๆ หรือปัจจัยในด้านอื่นๆ ด้วย จึงส่งผลทำให้หากกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่หลากหลายต่างกัน ไปนั้นจะส่งผลให้มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ แตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของวีรัช ฤทธิรัตนกุล(2526:89) ได้สรุปความหมายของคำว่า “ภาพลักษณ์” ไว้ว่า ภาพลักษณ์ในด้านวิชาการประชาสัมพันธ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในใจ (Mental Picture) ของคนเรา อาจเป็นภาพที่มีต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่ง ไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น ภาพที่มีต่อบุคคล (Person) องค์กร (Organization) สถาบัน (Institution) และภาพดังกล่าวนี้ อาจจะเป็นภาพที่สิ่งเหล่านั้นกล่าวคือ บุคคล องค์กร สถาบัน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งสร้างให้เกิดขึ้นแก่จิตใจเรา หรืออาจเป็นภาพที่เรานึกสร้างเองก็ได้

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ด้าน ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน จึงมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ แตกต่างกัน(เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2)

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศและด้านอายุที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจากการที่ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันนั้นมีเรียนรู้และรับรู้ข่าวสารที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อและสิ่งที่เห็นได้บ่อยจากสภาพแวดล้อมรวมทั้งรับจากสื่อบุคคลที่เป็นคนใกล้ชิดที่มีทั้งเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน จึงส่งผลไว้กลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน เนื่องด้วยระดับความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างช่วงอายุที่แตกต่างกัน เช่น บิดา มารดารับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อ จึงนำข่าวสารที่ได้รับนั้นส่งต่อไปยังบุตรจึงทำให้มีการเปิดรับข่าวสารต่อมายังบุตร ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุนี้ทำให้เห็นว่าลักษณะประชากรศาสตร์ด้านเพศและอายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้ส่งผลต่อภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์

สอดคล้องกับแนวคิดของเคลาด์ โรบินสัน และวอลเตอร์ บาร์โลว์(Claude Robinson and Walter Barlow, 1959) ได้ให้ความหมายคำว่า ภาพลักษณ์ ว่าภาพลักษณ์หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกต่อองค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้นๆอาจได้มาจากทั้งประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) และประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ของตัวตัวเอง

ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและอายุ ที่แตกต่างกัน มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. สมมติฐานที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน

3.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ดังนี้

จากการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างด้านเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งแตกต่างกัน กล่าวได้ว่าเพศชายมีพฤติกรรมเชิงบวกในการเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งได้มากกว่าเพศหญิง ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายจะให้ความสนใจเรื่องการเมืองมากกว่าเพศหญิง เพราะแต่ละบุคคลย่อมมีการเรียนรู้และประสบการณ์ในชีวิตที่แตกต่างกันไปซึ่งจะส่งผลต่อความสนใจของตนเอง ดังนั้นจึงส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ไปด้วย

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เทวินทร์ ขอนเหนียวกลาง (2538) ได้ศึกษาความตั้งใจการใช้สิทธิเลือกตั้ง: กรณีศึกษาประชาชนเขตเลือกตั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีผลต่อความตั้งใจ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาการอยู่อาศัยในชุมชน การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง มีความสัมพันธ์กับการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยเพศชายมีความตั้งใจ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งสูงกว่าเพศหญิง ประชาชนที่อายุมากมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่อายุน้อย ประชาชนที่สมรสแล้วมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าคนโสด ประชาชนที่มีการศึกษาสูงมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาดำ ส่วนประชาชนที่มีรายได้สูงมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำ ประชาชนที่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่รับรู้ข่าวสารทางการเมืองน้อย และประชาชนที่เคยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากมีความตั้งใจที่จะไปใช้สิทธิสูงกว่าประชาชนที่มีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งแตกต่างกันด้วย จึงเป็นไปตามสมมติฐาน

และจากการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างด้านอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนั้นมีการเรียนรู้และรับรู้ข่าวสารจากสื่อและสิ่งที่เห็นได้บ่อยจากสภาพแวดล้อมรวมทั้งคนใกล้ชิด เนื่องจากปฏิสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายมีการ

รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อ จึงนำข่าวสารที่ได้รับนั้นส่งต่อไปยัง
 ลูก้าที่มีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันจึงทำให้มีการเปิดรับข่าวสารต่อมายังลูก้าที่มีการ
 ประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยความสำนึก
 ในสิทธิและหน้าที่ของตนเองอยู่แล้ว ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการ
 ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน

สอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิตติวัต (2541:23) กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะ
 เปิดรับข่าวสารตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อใดอย่างใรนั้นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนด คือปัจจัยด้าน
 สภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็นกลุ่ม
 อ้างอิงในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใดก็ตาม นั่นก็คือ มักจะสอดคล้องตามกลุ่มในความคิด
 ทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่
 แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขต
 เลือกตั้งไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนแตกต่างกัน

จากการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่ม
 ตัวอย่างด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียง
 เลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนไม่แตกต่างกัน กล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างนั้นมีการ
 เรียนรู้และรับรู้ข่าวสารจากสื่อและสิ่งที่เห็นได้บ่งบอกสภาพแวดล้อมรวมทั้งคนใกล้ชิด เนื่องด้วย
 ปฏิสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่กำลัง
 ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยบูรพา มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรค
 ประชาธิปัตย์จากสื่อ จึงนำข่าวสารที่ได้รับนั้นส่งต่อไปยังกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
 ปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยบูรพา จึงทำให้มีการเปิดรับข่าวสารส่งต่อมายังกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับ
 การศึกษาที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการลงคะแนน
 เสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนไม่แตกต่างกัน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิตติวัต (2541:23) กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะ
 เปิดรับข่าวสารตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อใดอย่างใรนั้นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนด คือปัจจัยด้าน
 สภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็นกลุ่ม
 อ้างอิงในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใดก็ตาม นั่นก็คือ มักจะสอดคล้องตามกลุ่มในความคิด
 ทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนไม่แตกต่างกัน (จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3)

สมมติฐานที่ 4 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆในระดับใกล้เคียงกัน ทำให้มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในด้านต่างๆที่ใกล้เคียงกัน โดยภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อพรรคประชาธิปัตย์อาจจะมาจากการที่พรรคประชาธิปัตย์เป็นพรรคที่มีชื่อเสียง และก่อตั้งมายาวนาน เป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่และมีความสามารถ ยึดหลักการในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีผลต่อการบริหารประเทศ เป็นความรู้สึกนึกคิดในใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์ ทั้งนี้ทำให้การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์

สอดคล้องกับแนวคิดของเสรี วงษ์มณฑา (2541, หน้า 13) กล่าวว่า ภาพลักษณ์หรือภาพพจน์คือ ข้อเท็จจริง (objective facts) บวกกับการประเมินส่วนตัว (personal judgment) แล้วกลายเป็นภาพที่ฝังใจอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอยู่เสมอและนานายกที่จะเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะแตกต่างไปจากสภาพความเป็นจริงก็ได้ เพราะว่าภาพลักษณ์นั้นไม่ใช่เรื่องของข้อเท็จจริงแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นเรื่องของการรับรู้ (perception) ที่มนุษย์เอาความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปปะปนกับข้อเท็จจริงด้วย สรุปได้ว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในใจหรือมโนภาพของบุคคลหรือองค์กรต่างๆ ตามที่บุคคลได้รับรู้ การได้เห็นหรือการสะสมไว้ มีลักษณะเป็นทวีลักษณ์จะมองในด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ มองในแง่ดีหรือไม่ดีก็ได้ และมีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามสถานการณ์ของสรรพสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ (จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4)

สมมติฐานที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

จากการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ทั้งนี้สาเหตุอาจเนื่องมาจากการที่กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆในระดับใกล้เคียงกันและมีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ทั้งในระบบสัดส่วนและระบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่แล้วเวลาที่มีการเลือกตั้ง ประชาชนจะออกไปใช้

สิทธิของตนเอง ด้วยตระหนักว่ามันคือหน้าที่ที่คนที่มีความเสี่ยงควรกระทำ ซึ่งการเปิดรับข่าวสารต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว ก็อาจเป็นแหล่งเลือกให้กลุ่มตัวอย่าง ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์เท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับรู้ข่าวสารแล้วจะมีพฤติกรรมการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งอย่างไร ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล จึงอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

สอดคล้องกับแนวคิดของขวัญเรือน กิตติวัต (2541:23) กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะไปรับข่าวสารตลอดเวลา เพียงแต่จะเปิดรับสื่อใดอย่างไรนั้นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนด คือปัจจัยด้านทัศนคติและทัศนคติทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เป็นกลุ่มอ้างอิงพฤติกรรมของตนก็จะแสดงพฤติกรรมใดก็ตาม นั่นก็คือ มักจะสอดคล้องตามกลุ่มในความคิดทัศนคติและพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

สอดคล้องกับแนวคิดของศิริเพ็ญ วิเศษพิทยา (2541) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงด้วยความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและมีแรงจูงใจที่จะมุ่งหวังพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าสาเหตุอื่นๆ นอกจากนี้อายุ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ (จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5)

สมมติฐานที่ 6 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

6.1 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน

จากการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงลบมีผลต่อการไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลางมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 59.5 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 40.5 ในขณะที่ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในบวกมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 94.4 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนร้อยละ 5.6

ซึ่งภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีอาจจะมาจากประสบการณ์โดยตรง คือเกิดจากการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ให้เข้ามาบริหารประเทศในครั้งก่อนๆ หรือเป็นความรู้สึกนึกคิดที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อพรรคประชาธิปัตย์มานาน เพราะเป็นพรรคที่มีชื่อเสียงและก่อตั้งมายาวนาน จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนที่แตกต่างกันด้วย

สอดคล้องกับแนวคิดของโรบินสันและบาโลว์ (Robinson & Barlow, 1959, p.22 อ้างถึงใน วิรัช ลภรัตนกุล, 2540, หน้า 77) กล่าวว่า ภาพลักษณ์ หมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจซึ่งบุคคลมีความรู้สึกนึกคิดต่อองค์การ สถาบัน ภาพในใจนั้นๆอาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ทางตรง (direct experience) และประสบการณ์ทางอ้อม (indirect experience) ของตัวเอง เช่น ได้พบประสบมาด้วยตนเองหรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น เพื่อนฝูงญาติมิตร หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือต่าง ๆ นานา เป็นต้น

สอดคล้องกับแนวคิดของพรทิพย์ วรจิต โภคาทร (2540, หน้า 37-38) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคน ซึ่งบุคคลสามารถสร้างจินตภาพเกี่ยวกับสถาบันนั้นๆได้ โดยภาพลักษณ์นั้นเกิดจากความรู้สึก ได้ฟัง ได้เห็นหรือมีประสบการณ์มาในอดีตและด้วยความประทับใจจึงทำให้บุคคลนั้นสามารถจดจำและพัฒนาเป็นภาพอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วนที่แตกต่างกัน (เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6)

6.2 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

จากการวิจัยพบว่า ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 กล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงลบมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 33.3 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 66.7 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในระดับปานกลางมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 54 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 46 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในเชิงบวกมีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 85.9 และไม่ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งร้อยละ 14.1 ซึ่งภาพลักษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อพรรคประชาธิปัตย์อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา หรืออาจเกิดจากเหตุการณ์ต่างๆที่ทำให้

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลไปยังพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งนี้ อาจเกิดจากความคาดหวังในตัวผู้สมัครหรือคาดหวังจากพรรคการเมือง เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่แตกต่างกันด้วย

สอดคล้องกับแนวคิดของกรุนดิมันด์ (Grundemann, 1975, p. 635) กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นความนึกคิดวาดภาพถึงร่างกายของตนประกอบกับความรู้สึกลงในจิตสำนึกและจิตใจสำนึก ความ เป็นจริงและการรับรู้เกี่ยวกับร่างกายของตน ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์แวดล้อมแต่อยู่ภายในของเขตจำกัดหนึ่ง ภาพลักษณ์จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิต

สอดคล้องกับแนวคิดของของศิริเพ็ญ วิศิษฎ์พิทยา (2541) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงด้วยความสำนึกในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและมีแรงจูงใจที่จะมุ่งหวังพัฒนาท้องถิ่นมากกว่าสาเหตุอื่นๆ นอกจากนี้อายุ ระดับการศึกษาและภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

สอดคล้องกับแนวคิดของจุฑาทิพย์ สุขรังสรรค์ กล่าวว่า แบบแผนพฤติกรรมเลือกตั้งในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับแบบแผนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งดังนี้

1. ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลางขึ้นไป มีการศึกษาสูง อยู่ในช่วงวัยหนุ่มสาว (20 – 30 ปี) จนถึงวัยกลางคน (30 – 40 ปี) มีแนวโน้มไปลงคะแนนเสียงโดยสำนึกของตนเองมากกว่าการปลุกกระดม (Mobilized) แต่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครได้ช้าและมีความแน่นอนในการตัดสินใจน้อยกว่าผู้มีวัยสูงอายุ
2. ผู้ไปใช้สิทธิในทุกฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับตัวผู้สมัครและนโยบายมากกว่าพรรคการเมือง
3. ผู้ที่ให้ความสำคัญในชื่อเสียงของพรรคและความนิยมต่อหัวหน้าพรรคสามารถตัดสินใจเลือกผู้สมัครได้เร็วกว่าผู้ที่สนใจในประเด็นอื่นๆ
4. มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเลือกตั้งของชาวกรุงเทพมหานครจากการที่เคยเลือกโดยคำนึงถึงพรรคและนโยบายของพรรคมาเป็นการคำนึงถึงตัวผู้สมัครของพรรคมากกว่าพรรค

กลุ่มตัวอย่างที่มีภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้ง (จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 6)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลงานวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปพัฒนาภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในด้านของการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ ให้สอดคล้องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการวิจัยเรื่องภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรีพบว่าประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้ง ให้ความสำคัญต่อภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์เป็นอันดับแรก และมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์จากสื่อโทรทัศน์เป็นปัจจัยสำคัญ ดังนั้นพรรคประชาธิปัตย์ควรปรับปรุงภาพลักษณ์ที่นำเสนอผ่านสื่อเพื่อให้ประชาชนเกิดการยอมรับและเชื่อถือได้

2. จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการให้พรรคประชาธิปัตย์เพิ่มการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ในให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เขตการเลือกตั้งและมีความสะดวกในการเข้าถึงข่าวสารมากยิ่งขึ้น ดังนั้นพรรคประชาธิปัตย์ควรเพิ่มการนำเสนอข่าวสารผ่านสื่อบุคคล คือ พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติ และผู้เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย เพิ่มเอกสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ให้มากขึ้น คือ สารประชาธิปัตย์ฉบับพิเศษ และควรนำเสนอช่องทางการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ทางสื่ออินเทอร์เน็ตให้ประชาชนได้รับทราบมากยิ่งขึ้น

3. พรรคประชาธิปัตย์ควรปรับปรุงในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ข่าวเกี่ยวกับงานแถลงนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ข่าวเกี่ยวกับการจัดปราศรัย และการลงพื้นที่พบประชาชนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เขตการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

4. จากการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ ดังนั้นพรรคประชาธิปัตย์ควรปรับปรุงเนื้อหาของข่าวสารและข้อมูลที่น่าสนใจด้านภาพลักษณ์เกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ให้มีความน่าสนใจและมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

5. จากการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ในระบบแบ่งเขตเลือกตั้งพบว่าเพศชายลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นพรรคประชาธิปัตย์ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนการให้ข้อมูลต่อกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเพศชายมาก

ยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพรรคประชาธิปัตย์ของเพศชาย ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจจะเป็นกลุ่มคนที่มีอายุ 18 – 25 ปีเป็นส่วนใหญ่และจากการสำรวจพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 46 – 55 และอายุ 56 ปีขึ้นไป มีการสำรวจน้อย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจะต้องเฉลี่ยกลุ่มคนและทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วงดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเป้าหมายของตัวอย่าง อาจมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้กับพรรคประชาธิปัตย์ได้

2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นที่มีต่อพรรคประชาธิปัตย์เป็นการเขียนบรรยายคำพูด ผู้วิจัยจะได้นำข้อเสนอแนะนั้นมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพของพรรคประชาธิปัตย์ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

3. จากผลการวิจัยครั้งนี้จะพบปัญหาในการสรุปข้อมูลของแบบสอบถามแผ่นสุดท้ายที่ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบและมีการข้ามข้อสอบถาม ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าใจหรืออ่านไม่ละเอียดทำแบบสอบถามผิด ดังนั้นในการทำแบบสอบถามครั้งหน้า ควรจะแยกประเภทแยกหัวข้อและมีตัวเลือกให้ตอบแบบชัดเจน เพื่อความสะดวกในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างและเพื่อความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัยด้วย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

สาริต ปิตุเดชะ. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของประชาชนเขต 1 จังหวัดระยอง. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542

สุนันท์ อัครทวีทอง. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนเขต 1 จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545

จิตติล คุ้มครอง. พฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของประชาชนในกรอบรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2540 : ศึกษากรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 2 จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545

เรวัต แสงสุริงค์. พฤติกรรมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี 2538. รายงานผลการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยบูรพา, 2538

ศักดิ์ดา นพลสิทธิ์. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2542

จำสืบตำราจพลพงษ์ศักดิ์ รุ่งประชา. ทัศนะของประชาชนต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษวิทยาลัยบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี”

ฉบับที่.....

1. แบบสอบถามเรื่อง “ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของประชาชน ในจังหวัดชลบุรี” นี้เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประกอบการทำวิจัยในรายวิชา (215481) การวิจัยเพื่อการประชาสัมพันธ์
2. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง การเปิดรับข่าวสาร ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ และภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชนในจังหวัดชลบุรี ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น
3. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามปิด แบบเปิด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 ลักษณะทางประชากร**ตอนที่2 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปัตย์”****ตอนที่3 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ ในทัศนะของประชาชน****ตอนที่4 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550****ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. อายุ

 18 - 25 ปี 26 - 35 ปี 36 - 45 ปี 46 - 55 ปี 56 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

 ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อนุปริญญา / ปวช. / ปวส. ปริญญาตรี ปริญญาโท/หรือสูงกว่า

4. อาชีพ

 ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท พนักงานโรงงาน ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป พ่อบ้านแม่บ้าน นิสิต/นักศึกษา

ตอนที่ 2 การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปัตย์”

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

ท่านมีการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ “พรรคประชาธิปัตย์” โดยผ่านสื่อต่อไปนี้บ่อยครั้งเพียงใด

ประเภทของสื่อ	บ่อยมาก(มากกว่า 6 ครั้ง/เดือน)	บ่อย(มากกว่า 5-6 ครั้ง/เดือน)	ปานกลาง(3-4 ครั้ง/เดือน)	ไม่บ่อยนัก(1-2 ครั้ง/เดือน)	ไม่เลย
สื่อบุคคล					
1. พ่อแม่ พี่ น้องญาติ					
2. เพื่อน หรือคนรู้จัก					
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรรคประชาธิปัตย์					
4. อื่นๆระบุ.....					
สื่อมวลชน					
1. หนังสือพิมพ์					
2. วิทยุ					
3. โทรทัศน์					
4. อินเทอร์เน็ต					
5. อื่นๆระบุ.....					
สื่อและกิจกรรมเฉพาะกิจ					
สื่อสิ่งพิมพ์					
1. หนังสือพิมพ์					
2. นิตยสาร					
3. วิทยุ					
4. โทรทัศน์					
5. อื่นๆระบุ.....					
กิจกรรมเฉพาะกิจ					
1. งานแถลงนโยบายพรรค					
2. เวทีปราศรัย					
3. การลงพื้นที่พบประชาชน					
4. อื่นๆระบุ.....					

ตอนที่ 3 ภาพลักษณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ในทัศนะของประชาชน

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับข้อความดังต่อไปนี้

คำถามเกี่ยวกับภาพลักษณ์พรรคประชาธิปัตย์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านพรรคประชาธิปัตย์					
1. เป็นพรรคการเมืองที่จัดตั้งมานานมีความน่าเชื่อถือ					
2. เป็นพรรคทางเลือกของคนรุ่นใหม่					
3. หัวหน้าพรรคมีความสามารถ					
4. หัวหน้าพรรคมีบุคลิกภาพดี					
5. หัวหน้าพรรคมีบุคลิกน่าเชื่อถือ					
ด้านผู้สมัครสมาชิกผู้แทนราษฎร(ส.ส.)					
1. เป็นผู้มีความรู้					
2. เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต					
3. บุคลิกน่าเชื่อถือ					
4. มีความจริงใจ					
5. มีความสามารถ					
ด้านนโยบายพรรค					
1. นโยบายพรรคสามารถทำได้จริง					
2. นโยบายพรรคตรงตามความต้องการของประชาชน					
3. นโยบายพรรคของพรรคมีความแปลกใหม่					
4. นโยบายของพรรคเอื้อประโยชน์ต่อชนชั้นกลาง					
5. นโยบายสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกชนชั้นได้					
ด้านสื่อโฆษณาเชิงประชาสัมพันธ์ของพรรค					
1. สารประชาสัมพันธ์ฉบับพิเศษ จัดทำได้เหมาะสม					
2. โปสเตอร์มีข้อมูลที่ดี และทันสมัย					
3. แผ่นพับมีความสวยงาม และมีข้อมูลที่ดี					
4. การนำเสนอนโยบายพรรคทางสื่อโทรทัศน์ มีความน่าสนใจ					
5. รดโฆษณาหาเสียง น่าสนใจ ประกาศข้อมูลชัดเจน					
กิจกรรมเฉพาะกิจ					
1. การจัดแถลงข่าวนโยบายพรรคน่าสนใจ					
2. จัดเวทีปราศรัยได้อย่างเหมาะสม น่าสนใจ					
3. การรณรงค์ที่พบประชาชนมีความเหมาะสม					
4. กิจกรรมรณรงค์ "แผนปฏิบัติการ 99 วันทำได้จริง" จัดได้อย่างเหมาะสม น่าเชื่อถือ					
5. กิจกรรมประชาสัมพันธ์ "อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับวาระประชาชน ทุกที่ ทุกเวลา" จัดได้น่าสนใจ แปลกใหม่					
6. การเคาะประตูบ้านพบประชาชนมีความเหมาะสม					

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550

กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ลักษณะการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550 ของท่านเป็นแบบใด

- เลือกผู้สมัครจากพรรคการเมืองเดียวกันแบบยกพรรค
- เลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลจากหลายพรรค

2. การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550 ท่านได้ลงคะแนนเสียงในระบบสัดส่วนให้กับพรรคการเมืองใด (ถ้าตอบข้อ (2) พรรค ประชาธิปัตย์ กรุณาทำข้อ (3) ถ้าตอบข้ออื่นๆให้ข้ามไปทำข้อ (4))

- พรรคประชาธิปัตย์
- พรรคพลังประชาชน
- พรรคชาติไทย
- พรรคภูมิใจไทย
- พรรคเพื่อแผ่นดิน
- พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา
- พรรคประชากร
- พรรคอื่นๆ

3. ท่านลงคะแนนเสียงให้พรรคประชาธิปัตย์ในระบบสัดส่วน เนื่องจากปัจจัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ
- คุณที่ตัวผู้สมัคร
- คุณที่หัวหน้าพรรค
- คุณจากผลงานของนักการเมืองในพรรค
- คุณพรรคที่สังกัด
- คุณผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้
- คุณทีมผู้สนับสนุน

4. ถ้าท่านไม่ได้ลงคะแนนเสียงให้พรรคประชาธิปัตย์ทั้งในระบบสัดส่วน เนื่องจาก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว
- มีผู้สมัคร สส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว
- ชอบหัวหน้าพรรคอื่น
- ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ
- ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น
- พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้
- มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนของพรรคอื่น

5. การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2550 ท่านได้ลงคะแนนเสียงแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้กับผู้สมัคร ส.ส ในสังกัดพรรคการเมืองใด (ถ้าตอบข้อ (5) พรรคประชาธิปัตย์ กรุณาทำข้อ (6) ถ้าตอบข้ออื่นๆให้ข้ามไปทำข้อ (7))

- พรรคประชาธิปัตย์
- พรรคพลังประชาชน
- พรรคชาติไทย
- พรรคภูมิใจไทย
- พรรคเพื่อแผ่นดิน
- พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา
- พรรคประชากร
- พรรคอื่นๆ

6. ท่านลงคะแนนเสียงให้พรรคประชาธิปัตย์ในแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เนื่องจากปัจจัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- คุณนโยบายและโครงการที่นำเสนอ
- คุณที่ตัวผู้สมัคร
- คุณที่หัวหน้าพรรค
- คุณจากผลงานของนักการเมืองในพรรค
- คุณพรรคที่สังกัด
- คุณผลตอบแทนที่ผู้สมัครเสนอให้
- คุณทีมผู้สนับสนุน

7. ถ้าท่านไม่ได้ลงคะแนนเสียงให้พรรคประชาธิปัตย์ทั้งในแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เนื่องจาก (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มีพรรคที่จะเลือกในใจแล้ว
- มีผู้สมัคร สส. ที่จะเลือกอยู่ในใจแล้ว
- ชอบหัวหน้าพรรคอื่น
- ชอบนโยบายและโครงการที่พรรคอื่นนำเสนอ
- ชอบผลงานของนักการเมืองในพรรคอื่น
- พอใจในผลตอบแทนที่ผู้สมัครพรรคอื่นเสนอให้
- มีความเชื่อมั่นในทีมผู้สนับสนุนของพรรคอื่น